

RÝMAŘOVSKÝ HORIZONT

18/2007

Čtrnáctideník regionu Rýmařovska

Ročník IX.

Vyšlo 19. 10. 2007

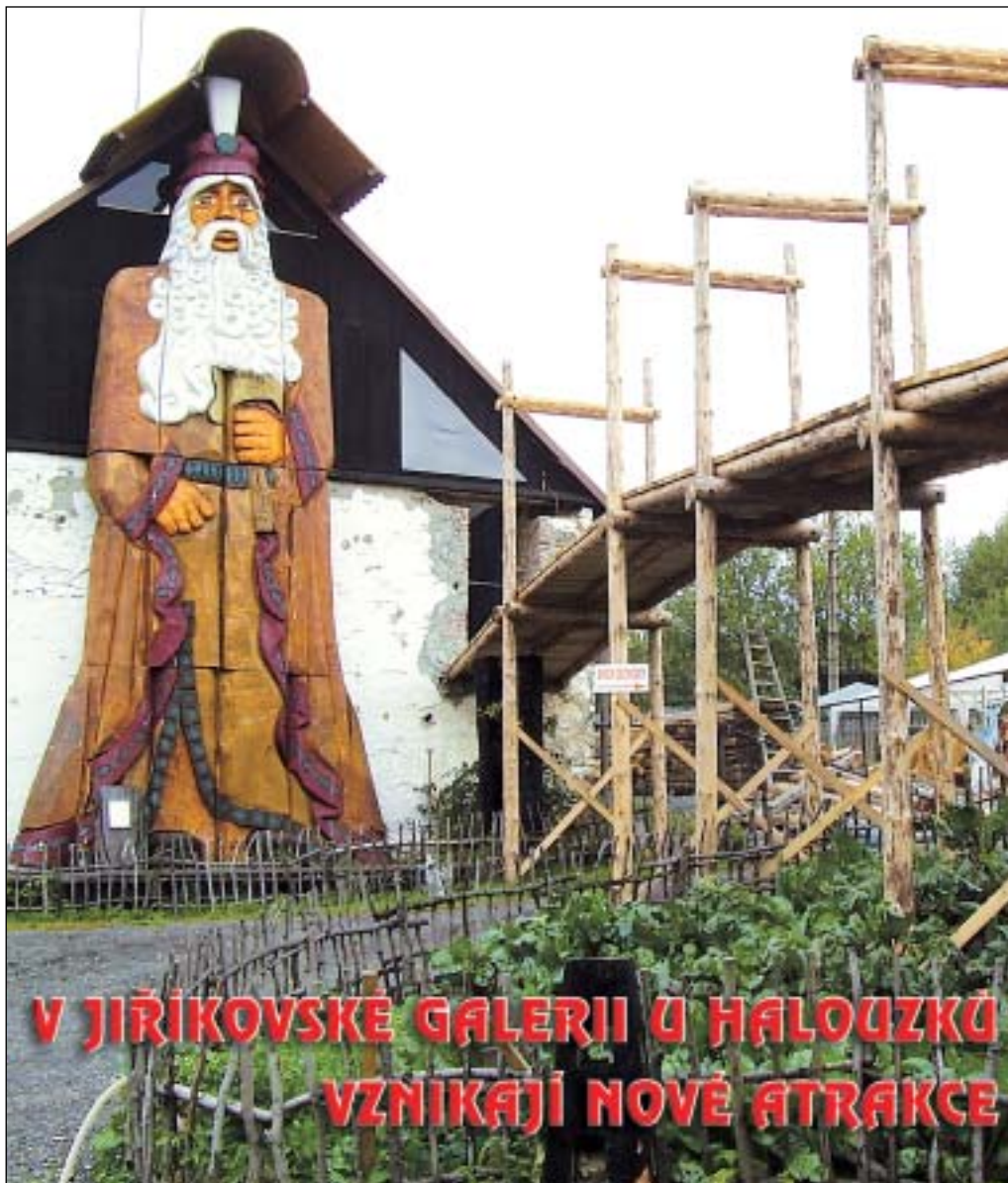
Cena 10 Kč

Sportovní areál v zahradě Hedvy dostává díky úspěšné dotaci reálnou podobu

Dobrodruh sám na cestě po řece Leně - rozhovor s Karlem Bublákem

Jak a kam putuje domovní odpad z rýmařovských domácností, zjistíte v reportáži Jeden den v kůži popeláře

Desetibojaři mají za sebou druhou disciplínu - nepřiliš populární běh na 1000 metrů

Historie a současnost na fotografiích Bohumila Švédy

Gottwaldova ulice, 1969

Radniční ulice, 2007

Město získalo dotaci na projekt sportovně-kulturního areálu

Město Rýmařov má připraveno několik projektů v rámci takzvaného Integrovaného dokumentu města Rýmařova, který má určeny priority a je pravidelně aktualizován i na webových stránkách města <http://czech.rymarov.cz> v sekci Informace města, Integrovaný dokument.

První úspěch při získávání dotací zaznamenalo město Rýmařov v souvislosti s výstavbou sportovně-kulturního areálu v zahradě Hedvy. Nedávno získalo dotaci od ministerstva pro místní rozvoj ve výši cca 2 milionů 300 tisíc korun na realizaci 1. etapy tohoto projektu. V těchto dnech započala firma

INSTA Olomouc, s. r. o., práce na objektu nazvaném víceúčelové hřiště, které je situováno na okraj travnaté „pláže“ u edrovického rybníka. Je umístěno mezi stávající skupiny bříz k patě terénní modelace, která bude využita pro vybudování dřevěných (příp. kamenných) sedacích stupňů. Víceúčelové hřiště o rozměrech 18 x 36 m bude mít vybavení pro tenis, volejbal, nohejbal, házenou, cvičný venkovní basketbalový koš (umístěný na betonové tenisové stěně), dvě mobilní branky pro malou kopanou, cvičnou stěnu o rozměrech 4,80 m x 3,00 m z pohledového betonu. Povrch pokryje umělý

Dětské sportovní hřiště

trávník s křemičitým vsypem. Hřiště bude vedle žáků sportovních tříd, studentů gymnázia a členů sportovních klubů využívat i veřejnost (řízený provoz).

Vedle výstavby víceúčelového hřiště firma zrekonstruuje stávající antukové hřiště na hřiště pro plážový volejbal, které poslouží návštěvníkům areálu zvláště v koupací sezóně. Obě hřiště budou oplocená a veřejně přístupná. Dalším objektem, jehož výstavbu v zahradě Hedvy zahájí firma KARIM, spol. s r. o., Hulín, je robinsonádní dětské sportovní hřiště, které bude situováno do prostoru stávajícího remízu. Návrh počítá s respektováním a využitím vybraných hodnotných stromů, které se stanou součástí herního areálu. Stejně tak bude využit svažité terén, hřiště bude výškově členěno terasami, na které budou umístovány jednotlivé plochy s herními prvky: lezeckou stěnou, houpačkou se 3 sedačkami, pružinovými hračkami, skluzavkou na svah s plošinou, multifunkční sestavou, která bude obsahovat dvě věžičky propojené pohyblivým mostem, provazovou síť, skluzavku, provazový žebřík, schodky a houpačku se 2 sedadly. Dominantním prvkem v centrální části hřiště bude boulderinogová (umělá horolezecká) stěna. Hrany terasy budou zpevněny kamennými bloky, příp. kamennými gabiony (drátošterkovými koši), kladenými stupňovitě tak, aby vytvářely sedací schody. Na nejvyšší terase bude odpočívadlo s pergolou. Herní prvky budou rozděleny podle věkových kategorií dětí, kterým jsou určeny.

Plán dětského sportovního hřiště částečně zasahuje do kolonie zahrádek, která se v současné době v těchto místech nachází. Město Rýmařov ocenilo vstřícný přístup některých majitelů těchto ploch, kteří je uvolnili k vybudování hřiště a souhlasili s přidělením náhradních pozemků v zahrádkářské kolonii u vlakového nádraží.

Firmy, které realizují tento projekt, vyšly z výběrového řízení. Termín dokončení prací je 31. 12. 2007. Celkový rozpočet stavby je cca 3,3 mil. Kč, město Rýmařov ze svého rozpočtu uvolnilo cca 1 mil. Kč.

V závislosti na získání dalších financí má město Rýmařov v plánu příští rok pokračovat v realizaci druhé etapy projektu sportovní-kulturního areálu v zahradě Hedvy, který mimo jiné zahr-

Umístění hřiště na pláži rybníka

nuje výstavbu nového objektu zázemí pro běžecké lyžování. Ski klub RD Rýmařov ve spolu-

Místo výstavby dětského hřiště

práci s městským úřadem plánuje vybudovat klubovnu, šatny, sklad, sociální zázemí a garáž

rem s možností instalace modulárního mobilního nadstřešení. Nadstřešení (ocelová konstrukce s textilním potahem) bude sloužit k nadkrytí podia, příp. taneční plochy, resp. plochy se stolovou úpravou apod. při pořádání tanečních zábav a jiných kulturně-spoločenských akcí.

V nejvyšší části zahrady Hedvy, na otevřené luční ploše nad letním amfiteátr, odkud je panoramatický výhled na hlavní hřebes Jeseníků, je navrhován dřevěný altán. Bude sloužit současně i jako přístřešek jedné ze zastávek na trase fit-stezky. V nižší části této luční enklávy prochází navrhovaná fit-stezka kolem výrazného přírodního prvku - mokřadní plochy. Zde je plánována další ze zastávek trasy a navrhováno dřevěné odpočinkové molo, vynesené nad hladinu vodní plochy.

Návrh počítá také s doplněním a rekonstrukcí přírodních prvků v zahradě. Kromě opatření uvedených výše se jedná o dosadbu stromů (příp. keřového patra) v lesoparkovém pásu podél Sokolovské ulice, doplnění (příp. rekonstrukci) stromořadí v tomto úseku, kompaktní keřovou výsadbu u parkoviště a dětského hřiště, vyčištění mokřadu a doplnění jeho břehového porostu, výsadbu soliterních stromů, resp. skupin podél navrhovaných vnitroareálových komunikací a další opatření včetně pěstebních zásahů ve stávajících porostech. Součástí projektu je rovněž centrální parkoviště řešeného areálu, situované na části plochy stávající zahrádkářské osady.

Hana Pavlásková, JiKo

Současný stav volejbalového hřiště

pro sněžnou roľbu, která bude sloužit k údržbě běžeckých tras v širším okolí Rýmařova.

Vybudována by měla být nová cestní síť v zahradě Hedvy, umožňující trasovat několik vycházkových („parkových“) a tematických okruhů (tréninkový okruh délky 500 m - běh, jízda na kolečkových bruslích, trénink na kolečkových lyžích, fit-stezka vybavená jednoduchými tělocvičnými prvky aj.). Vnitroareálová cestní síť bude vybavena odpovídajícím mobiliářem (parkovými lavicemi, odpadkovými koši, informačními tabulemi) a parkovým osvětlením.

Další programové prvky jsou soustředěny do prostoru u letního amfiteátru. Navrhována je jednak rekonstrukce stávajícího krytého podia, jednak rozšíření zpevněné plochy nad amfiteát-

Aktuálně z města

Rada jmenovala ředitelku muzea a jednatele Městských služeb

Ve čtvrtek 27. září se uskutečnilo mimořádné zasedání rady města. Radní na něm přijali pět usnesení týkajících se jmenování jednatele Městských služeb Rýmařov, s. r. o. (MěS). Rada zrušila vyhlášené konkurzní řízení na funkci jednatele obchodní společnosti Městské služby, neboť z něj nevyšel žádný vhodný kandidát. Do funkce jednatele jmenovala s platností od 27. září 2007 dlouholetého zaměstnance Antonína Urbánka, který společnost vedl po odvolání Martina Valy. Radní vzali na vědomí zprávu o hospodaření MěS za období leden až srpen 2007.

V pondělí 1. října se konalo řádné zasedání Rady města Rýmařova, na kterém radní přijali celkem sto dvacet sedm usnesení, z nichž devětačtyřicet mělo charakter doporučení pro jednání zastupitelstva města. Většinu usnesení tvořily majetkové a bytové záležitosti.

Radní vzali na vědomí zprávu o hospodaření společnosti Teplo Rýmařov, s. r. o., za období leden až červen 2007. Zpráva podrobně informuje o ekonomických výsledcích, investiční činnosti a výrobě tepla.

Město Rýmařov získalo z programu podpory výstavby nájemních bytů pro rok 2007 dotaci na výstavbu patnácti bytů ve vlastnictví obcí určených pro příjmově vymezené osoby. Jedná se o byty na Hornoměstské ulici č. 28 a 30, kde je budováno šest bytů o velikosti 1+0, a devět bytů na Hornoměstské ulici č. 47,

49 a 51 (z toho dva byty o velikosti 2+0 a sedm bytů o velikosti 1+1). Podle nařízení vlády č. 146/2003 Sb. platí pro pronájem bytů postavených z dotací, že byt lze pronajmout samostatně žijící osobě, jejíž průměrný měsíční příjem v období 12 kalendářních měsíců nepřesáhl 0,8násobek průměrné měsíční mzdy, nebo osobě z dalšími členy domácnosti, jestliže průměrný měsíční příjem domácnosti nepřesáhl 1,5násobek průměrné měsíční mzdy. Nájemní smlouva může být uzavřena pouze s osobou, která nemá vlastnictví ani spoluvlastnictví a jemu obdobné právo k bytu, bytovému nebo rodinnému domu. Obec může uzavřít nájemní smlouvu i s osobami, které nesplňují podmínky pronájmu, jsou-li k datu uzavření nájemní smlouvy uspokojeny všechny žádosti o pronájem podle uvedených podmínek.

Radní schválili podmínky pro přidělení bytů a rozhodli, že v první fázi budou byty nabídnuty uchazečům z pořadníku na rok 2007 vedeným ve skupině a), případně přijmou žádosti o výměnu bytů. Po obsazení bytů těmito zájemci budou zbývající volné byty nabídnuty zveřejněním na Úřední desce města. Zároveň byla schválena výše nájemného v bytech na Hornoměstské ulici č. 28, 30, 47, 49 a 51 na 17,63 Kč/m² měsíčně.

Rada města schválila výběr žadatele o prodej parcely č. 113 a 114 a části parcely č. 80 a 115 v katastrálním území Rýmařov formou obál-

kové metody, za účelem výstavby obchodního centra, a to mezi zájemci přihlášenými v řádném termínu. Radní rovněž schválili provedení výběru formou obálkové metody na prodej bývalé technické stanice (objekt bývalého náhradního zdroje vody pro nemocnici) na parcele č. 443/2 v k. ú. Rýmařov včetně pozemku, a to mezi přihlášenými žadateli.

Radní schválili úpravu Pravidel pro pronájem nemovitého majetku města, týkající se výše nájemného za pronájem zemědělské půdy s účinností od 1. ledna 2008, kterou se cena zvýší z dosavadního 1 haléře na 30 haléřů za pronájem 1m².

V souladu se školským zákonem schválila rada města zvýšení počtu dětí ve třídách mateřských škol o 1 - 4 místa, maximální kapacita povolená zákonem je 28 dětí.

Rada města jmenovala Lenku Baborovskou do funkce ředitelky příspěvkové organizace Městské muzeum Rýmařov s platností od 1. ledna 2008.

Na základě požadavku plaveckého oddílu TJ Břidličná schválila rada města poskytnutí příspěvku ve výši 40 000 Kč na provoz plaveckého bazénu. Bazén využívají i občané a školy z Rýmařova a tělovýchovná jednota není schopna z členských příspěvků hradit veškeré náklady na provoz bazénu, které se každoročně zvyšují.

Z podkladů MěÚ Rýmařov JiKo

Zastupitelé jednali o podmínkách prodeje pozemku k výstavbě obchodního centra

Ve čtvrtek 11. října se v malém sále Střediska volného času konalo desáté zasedání Zastupitelstva města Rýmařova. Zastupitelé na něm přijali celkem jedenapadesát usnesení, z nichž většinu tvořily majetkové záležitosti.

Zastupitelé vzali na vědomí kontrolu usnesení z 8. a 9. zasedání zastupitelstva města a zprávu o činnosti rady města za období od 29. 6. do 11. 10. 2007.

K bodu „Zpráva o hospodaření města a rozpočtová opatření“ informoval starosta Petr Klouda, že výhled hospodaření k 31. 12. 2007

předpokládá změny ve výdajích a příjmech rozpočtu. Některé z nich byly projednány a schváleny zastupitelstvem, jiné jsou důsledkem vývoje jednotlivých položek rozpočtu. Celkově je vývoj hospodaření podstatně ovlivněn zvýšenými výdaji na investice města a finance na tyto změny město získává především z prodeje nepotřebných nemovitostí a pozemků a ze zvýšených daňových příjmů.

Zastupitelstvo schválilo koupi objektu od společnosti Česká spořitelna bez čerpání úvěru

a vzalo na vědomí plnění Integrovaného dokumentu k 1. 10. 2007 podle předloženého návrhu. Podle sdělení starosty Petra Kloudy poskytuje Integrovaný dokument města Rýmařov na r. 2006 - 2010 přehled veškerých projektů k rozvoji města, výčet podaných žádostí o dotaci i realizované záměry. Jeho pravidelnou aktualizací zajišťuje město přístup k aktuálnímu stavu plnění tohoto strategického dokumentu města. Akce označené zeleně již jsou nebo budou s nejvyšší pravděpodobností připraveny k datu vyhlášení programů (asi 12/07) k žádosti o dotace. Celkem je jich šestadvacet a v úhrnu převyšují možnosti města na spolufinancování. Starosta na jednání zastupitelstva podotkl, že jejich počet považuje v první fázi žádosti za dostatečný. Hlavní problém však spatřuje v úspěšnosti, respektive zajištění úspěšnosti žádostí u klíčových záměrů.

U akcí Integrovaného dokumentu města Rýmařova označených

modře město obdrželo na tyto akce dotaci nebo příslib dotace a je již připravováno nebo hotovo výběrové řízení či již probíhá vlastní realizace akce. Akce označené červeně je nutno projednat a rozhodnout o jejich vypuštění, změně priority nebo realizátora. Akce označené žlutě jsou již zrealizované a u akcí neoznačených příprava teprve probíhá, případně z důvodu nízké priority není řešení na programu.

Zastupitelé schválili zvýšení kaucí, která propadne městu v případě, že nejdříve do tří měsíců od stanoveného termínu nedojde k uzavření smlouvy o převodu pozemků č. 113 a 114 a části pozemků č. 80 a 115 v k. ú. Rýmařov za účelem využití plochy pro výstavbu obchodního centra. Kauce byla zvýšena na 500 000 Kč.

Zastupitelstvo města schválilo poskytnutí příspěvku TJ Jiskra Rýmařov na zvýšené náklady na opravu budovy šaten na fotbalovém hřišti ve výši 100 tis. Kč.

Z podkladů MěÚ Rýmařov JiKo

Fondy EU v letech 2007 až 2013 pro ČR

Pro ČR je v letech 2007 - 2013 k dispozici čtyřnásobek finančních prostředků oproti minulému období. V novém plánovacím období mohou uspět jen připravení. V dalším období již bude ve fondech EU pro Česko daleko méně finančních prostředků. Je tu otázka k zamýšlení, zda na spolufinancování některých projektů města Rýmařova vzít úvěr.

Město Rýmařov má připraveno řadu projektů. Jak to vypadá v Moravskoslezském kraji? Pro žadatele z MSK je v Regionálním operačním programu (ROP) pro roky 2007 - 2013 vyčleněno kolem 20 miliard korun, tj. desetkrát víc

ce než v minulosti. Největší část financí bude investována do dopravní infrastruktury a dostupnosti (cca 40 %), dále se bude podporovat infrastruktura veřejných služeb, rozvoj cestovního ruchu a oblastí postižených průmyslem, tzv. brownfields. Pro města nad deset tisíc obyvatel je vyčleněno kolem 19 % a na rozvoj venkova kolem 10 %. Ze strukturálních fondů však celkové dostupné zdroje budou činit částku více jak 700 miliard Kč. Toto je pro všechny velká výzva, která se již nebude opakovat.

Mimo dotací z ROP Moravskoslezsko mohou

žádat zájemci z MSK finance také v osmi sektorových operačních programech. Například v oblasti podnikání a inovací, lidských zdrojů a zaměstnanosti, vývoje a výzkumu, dopravy atd. Některé zájemce o dotace v minulosti odradila složitá administrativa, která by se měla v novém plánovacím období zjednodušit. Taktéž by se měla prodloužit doba čerpání a zvýšit výše spolufinancování projektů ze současných 75 % na 85 %. ROP budou administrativní organizace, které jsou zastoupeny v každém kraji, tedy i v našem.

Ing. Jaroslav Kala, místostarosta

Odbory MěÚ informují

Odbor dopravy a silničního hospodářství

Výměna řidičských průkazů

Vážení občane,

v průběhu tohoto roku jsme opakovaně upozorňovali na povinnost výměny řidičských průkazů, které byly vydané od 1. 7. 1964 do 31. 12. 1993, protože platnost těchto řidičských průkazů 31. 12. 2007 končí.

Vzhledem k tomu, že lhůta na zpracování (výrobu) řidičského průkazu je ze zákona 20 dnů od podání žádosti, měl by občan, který chce mít k 1. 1. 2008 k dispozici platný řidičský průkaz, podat žádost o vystavení nového řidičského průkazu na zdejším úřadě nejpozději v závěru měsíce listopadu. V souvislosti s lhůtou 20 dnů upozorňujeme, že tato je pouze lhůtou pořádkovou. To znamená, že pokud státní tiskárna cenin tuto lhůtu při výrobě řidičského průkazu v závěru roku nedodrží, občan nebude mít k dispozici platný řidičský průkaz a jen obtížně by se domáhal práva poukazováním na případné nedodržení této lhůty. Vzhledem k tomu, že se v těchto měsících předpokládá výrazný nárůst žádostí o vystavení řidičských průkazů, státní tiskárna cenin již dříve upozorňovala na to, že z kapacitních důvodů nemusí být uvedený

termín na zpracování dodržen.

Dále bychom chtěli upozornit ty držitele řidičských průkazů, kteří mají v držení řidičský průkaz, ale z různých důvodů vozidlo neřídí, že i oni mají povinnost ve stanovené lhůtě požádat o výměnu. Pokud jsou přesvědčeni o tom, že řidičský průkaz již nebudou v budoucnosti využívat, je jejich povinností tento odevzdat na zdejším odboru dopravy. Ze zákona vyplývá, že nikdo nemůže držet neplatný dokument, a je tedy povinen ho neprodleně odevzdat příslušnému úřadu.

Řidičský průkaz je veřejná listina (dokument), který se vydá osobě, které bylo uděleno příslušné řidičské oprávnění. Proto daný řidič není vlastníkem řidičského průkazu, ale pouze jeho držitelem. Řidičský průkaz slouží držiteli především k tomu, aby kontrolním orgánům prokázal oprávněnost k řízení příslušné skupiny a podskupiny motorových vozidel. Každý držitel uvedeného řidičského průkazu by si měl uvědomit, že výměna řidičského průkazu ve stanovené lhůtě je ze zákona jeho povinností. Nesplnění této povinnosti lze dle ust. § 46

zákona o přestupcích kvalifikovat jako přestupek, za který lze uložit pokutu až do výše 30 000 Kč.

Doklady potřebné k výměně ŘP:

- řidičský průkaz;
- občanský průkaz;
- 1x fotografie o rozměrech 3,5 x 4,5 cm odpovídající podobě žadatele v době podání žádosti;
- občan nad 60 let posudek o zdravotní způsobilosti.

Úřední dny:

pondělí, středa 8.00 - 11.30, 12.30 - 17.00

Mimo úřední hodiny doporučujeme dohodnout si návštěvu telefonicky předem:

tel. 554 254 261, 554 254 217.

Vzhledem k tomu, že času na výměnu řidičského průkazu zbývá velmi málo, opětovně tímto vyzýváme příslušné držitele řidičských průkazů, aby si bezodkladně podali žádost o výměnu.

Renata Vyslyšelová,
vedoucí odboru dopravy
a silničního hospodářství MěÚ Rýmařov

Odbor vnitřních věcí

Výměna občanských průkazů

Upozorňujeme občany, že **od 31. prosince 2007 skončí platnost občanských průkazů bez strojově čitelných údajů**

vydaných do 31. prosince 1998. Jedná se o občanské průkazy růžové barvy. Konec platnosti se vztahuje i na občanské průkazy s vyznačenou platností „bez omezení“ s výjimkou občanských průkazů občanů narozených před 1. lednem 1936.

Pro podání žádosti o nový OP je nutno se dostavit na Městský úřad v Rýmařově, odbor vnitřních věcí, přízemí - dveře č. 108, a předložit původní občanský průkaz, 1 ks dokladové fotografie ze současnosti a vyplněnou žádost.

Vyhotovení nového občanského

průkazu trvá jeden měsíc, a proto je žádost o vydání OP nutno podat nejpozději do 30. listopadu 2007.

Výměna občanského průkazu (starý typ OP za nový typ OP) je zdarma!

Platnost občanských průkazů bez strojově čitelných údajů vydaných v období od 1. 1. 1999 do 31. 12. 2003 končí dnem 31. 12. 2008.

Občanské průkazy se strojově čitelnými údaji (zelené barvy) výměně nepodléhají. Tyto platí po dobu na nich uvedenou.

Městský úřad Rýmařov,
odbor vnitřních věcí

Zpravodajský servis ve zkratce

Dinopark v Krasiejówě

16. září 2007 byla slavnostně otevřena další část Dinoparku v Krasiejówě, a to celý kilometr dlouhá naučná stezka. Stavba trvala skoro rok. Financována byla z velké části z programu Interreg III A Česko - Polsko. Součástí otevření stezky byl doprovodný program Sjezd na kajacích po řece Małapanew, taktéž financovaný z programu Interreg III A.

Slavnostního otevření stezky se zúčastnili viceměstořádek vojvodství Opole Josef Kotyš, Dr. Krzysztof Spalek (objevitel koster dino-

saurů) z univerzity v Opoli, Ryszard Galla, starosta Ozimku Jan Labus, první radní Ozimku Ryszard Dreling, místostarosta Rýmařova Jaroslav Kala s delegací, delegace z Přerova a další hosté. Starosta města Ozimku stručně seznámil přítomné s historií tohoto projektu a naznačil, jakým směrem se bude lokalita v budoucnu ubírat. Nezbytvá, než našim přátelům z Ozimku popřát hodně úspěchů v jejich další práci.

Jaroslav Kala, místostarosta

Foto: archiv MěÚ Rýmařov

Zimní stadion v Rýmařově zahajuje provoz

Ve čtvrtek 1. listopadu 2007 zahájí zimní stadion v Rýmařově sezónu 2007/2008.

Vstupné po dobu bruslení veřejnosti:

děti do 15 let:	20 Kč
dospělí:	30 Kč

Rozpis bruslení pro veřejnost

PO:	14.00 - 16.15
ÚT:	14.00 - 16.15
ST:	14.00 - 15.45
ČT:	14.00 - 16.15
PÁ:	14.00 - 16.15
SO:	13.00 - 16.15
NE:	14.00 - 15.30

Večerní bruslení pro veřejnost

ÚT:	20.00 - 21.30
ČT:	20.00 - 21.30
SO:	19.45 - 21.30

Mimo veřejné bruslení a využití umělé plochy pro tréninky a zápasy hokejových družstev je možné si ledovou plochu individuálně pronajmout. V dopoledních hodinách pro školy: 350 Kč/hod., pro hokejisty do 15 let 800 Kč/hod., pro ostatní 900 Kč/hod. Započítává se každá započatá 1/4 hodina. Tento pronájem je možno dohodnout s pověřeným pracovníkem na Městských službách v Rýmařově.

MĚS Rýmařov

Štafeta

Známé osobnosti se ptají známých či něčím pozoruhodných osobností na to, co je zajímavá a co by mohlo zajímat i čtenáře. Společně s otázkami předávají pomyslný štafetový kolík, který zavazuje dotazovanou osobnost oslovit s podobnými či úplně jinými otázkami dalšího zajímavého člověka.

Evženie Resnerová se ptá Petra Karajannise

Proč jsem si ho vybrala?

Protože je to sympatický mladý muž, umí poradit a rozdává úsměv nemocným lidem - a s úsměvem jde všechno líp.

Co vás přivedlo k tomu pracovat

v lékárně?

Prostředí lékárny znám dobře od raného věku, protože oba rodiče jsou lékárníci. Dokonce i můj dědeček pracoval v apatyce. Když jsem jako malý navštěvoval rodiče v lékárně, vybavuji si příjemnou vůni čajů a stále usměvavou maminku s tatínkem. Je to takové „čisté“ povolání, které se mi moc líbí, protože rád komunikuji s lidmi. Později bych rád převzal rodinný podnik a pokračoval v tradici.

Kdybyste neměl možnost být lékárníkem, čím byste chtěl být?

Mým koníčkem jsou počítače, tak asi programátorem. Své znalosti využiji i v lékárně, kde je hodně počítačů.

Kdybyste se ocitl na pustém ostrově, co byste si vzal s sebou?

Svoji ženu, spolu zvládneme všechno :-).

Kdybyste mohl být zvířetem, tak jakým a proč?

Rozhodně kocourem u nás doma. Je to strašně spokojené zvíře, celý den se válí. Moje manželka je veterinářka, tak mu nosí ty nejlepší dobroty.

Která léčba je vám bližší - klasická nebo alternativní medicína?

Ta klasická, přece jen mám farmaceutické vzdělání, které se opírá o moderní poznatky vědy a výzkumu. Na druhou stranu alternativní medicínu neodsuzuji, pomohla mnoha lidem, kteří se léčili klasicky. Ovšem důležité je nenaletět podvodníkovi, pak to přinese víc škody než užítku.

Lidé za vámi chodí vyzvednout si léky, chtějí od vás také radu?

Určitě, je to moje poslání. Lidé se ptají hlavně na správné užívání daného léku, jestli ho mohou brát v kombinaci s jiným lékem

apod. Někteří mluví o svých zdravotních problémech a chtějí znát můj názor. Všem se snažím pomoci.

Příště: Petr Karajannis se bude ptát Jana Černého.

Zdravotnictví

Nemocnici v Bruntále při Dni otevřených dveří navštívilo přes 150 lidí

Podhorskou nemocnici ve čtvrtek 4. října odpoledne navštívilo v Bruntále více než 150 lidí. Při Dni otevřených dveří, který zdravotnické zařízení pořádalo vůbec poprvé, si návštěvníci nechali provést některá vyšetření zdarma a měli možnost zkonzultovat svůj zdravotní stav s odborníky.

„Návštěvníci byli překvapeni, jak se nemocnice za poslední roky změnila k lepšímu, a zejména se jim líbily nově zrekonstruované prostory. Z dotazníků, které nám návštěvníci anonymně vyplnili, vyplývá, že mají zájem zúčastnit se této akce i příští rok,“ řekl ředitel nemocnice MUDr. Marián Olejník.

Podhorská nemocnice

Návštěvníci Dne otevřených dveří mohli získat potřebné informace v poradnách kardiologie, diabetologie, ORL, neurologie, mamologie (mamograf, ultrazvuk) nebo poradně zdravé výživy. Lidé si také mohli prohlédnout chirurgické oddělení, některé operační sály nebo anesteziologicko-resuscitační oddělení (ARO).

„Největší zájem byl o vyšetření glykémie, cholesterolu a o měření krevního tlaku. V mamologické poradně, kterou vidělo 25 žen, jsme provedli několik ultrazvukových vyšetření. V neurologické poradně, o kterou se zajímalo

30 lidí, bylo jednomu návštěvníkovi provedeno vyšetření na počítačovém tomografu (CT),“ uved-

la hlavní sestra nemocnice Eva Krulišová. Ing. Tomáš Zelazko, mluvčí holdingu Agel

Foto: archiv Podhorské nemocnice

Lékárna 110 v Rýmařově jubilejní

Prvního listopadu uplyne 15 let od okamžiku, kdy se lékárna 110 v Rýmařově přestěhovala z Národní na Radniční ulici. V průběhu těchto let došlo k obrovské přeměně. Z prostorově naprosto nevyhovující lékárny, která byla ve své době vydávána státními orgány za exemplární příklad, se vyprofilovala lékárna s odbornými pracovišti s širokým spektrem služeb. Vedle komplexních služeb pro širokou veřejnost smluvně zajišťuje zásobování léky a zdravotnickými prostředky pro Odborný léčebný ústav v Pasece, Odborný léčebný ústav geriatrický v Moravském Berouně a Podhorskou nemocnici v Rýmařově. Jako první lékárně v republice jí byl již v roce 2004 udělen Státním ústavem pro kontrolu léčiv

v Praze Certifikát správné lékárenské praxe. V minulém roce proběhla rozsáhlá modernizace a dle pozitivních ohlasů se lékárna líbí. Autorem projektu je Ing. architekt Martin Hájek, stavební práce zajistila firma Ing. Krajzy. Moderní nábytek dodala

firma HELAGO.

Příjemné prostředí a spokojenost pacientů a zákazníků je na prvním místě všech zaměstnanců lékárny. **Od 1. listopadu 2007 bude prodloužena provozní doba lékárny. V pracovní dny bude otevřeno od 7.30 do 17 hodin**

nepřetržitě, v soboty pak od 8 do 12 hodin.

A závěrem ještě pozvánka na bezplatné měření tlaku na přístroji CORAZON za asistence zaměstnanců lékárny v týdnu od 5. do 10. listopadu.

RNDr. Dimitrios Karajannis

Fota: archiv Lékárny 110

Jeden den v kůži ... popeláře

aneb Kam s odpadem

reportáž

Opět jsem stál před rozhodnutím, kam se vypravit, o jakém povolání či řemesle přinést zajímavou reportáž. Když jsem si přečetl připravovaný článek o malovaném podzimu, splašeném koni a barevných kontejnerech v rubrice Úsměvně kolegyně z redakční rady, rozhodnutí vyrazit do ulic

ce je sběr a odvoz věcí, které jejich majitelé považují za odpad. Popelář se zejména pohybuje v oblastech obytných prostorů, kde se nachází popelnice, jež slouží jako shromaždiště nežádoucích věcí. Obsah těchto popelnic vyprazdňuje do útroby korby speciálního popelářského vozu. K pohy-

(a na internetu je jich dost a dost), která vašemu kamarádovi, příteli či manželovi umožní stát se z recese na jeden den popelářem. Za úplatu vás krátce proškolí, nabídnou vám i stylové oblečení - pravou popelářskou reflexní vestu - a můžete vyrazit na stupačkách popelářského vozu vyzkoušet si pomocí páček, jak se vysypává do auta kontejner nebo popelnice. Jezdit popelářským autem je ale ve skutečnosti nelehká a nezáviděníhodná profese. Popeláři musí být tvrdí a silní chlapi, kteří se nebojí těžké fyzické práce. V každém ročním období a za každého počasí musí odvázet nepřetržitě produkovaný odpad a ukládat ho na vyhrazené skládky. V realu to znamená zvedání několika tun odpadků ve špinavých popelnicích a kontejnerech, i když nejmodernější svozová technika je vybavena vyklápeči, které umožňují obsluhovat nejen klasické plechové nádoby, ale také celou řadu moderních plastových nádob.

Krátce po rozednění mě Radoslav Musil, vedoucí střediska, které má na starosti mimo jiné svoz domovního odpadu, odváží na Bartákovu ulici, kde na mě čeká tříčlenný tým popelářského vozidla, k jehož posádce se mám na několik hodin připojit. Krátké přivítání s řidičem Miroslavem Bičanem a jeho kolegy Liborem Michalíkem a Milanem Koupičem a vyrážíme za prvními napl-

něnými popelnicemi našeho města.

Dovídám se, že Rýmařov je z hlediska odvozu odpadu rozdělen na trasy, které se jezdí v pondělí, ve středu, ve čtvrtek a v pátek. V úterý zajíždí posádka do Malé Morávky a Karlova, což je nejdélší trasa. Ve středu sbírají chlapi odpad ve Staré Vsi a dokončují sběr odpadu v Rýmařově z kontejnerů, které již kapacitně nepoberou kolegové druhého vozu. Celkem se na svozu odpadu podílejí tři tříčlenné posádky, které jej poté odvázejí na skládku v Rejcharticích, vzdálených téměř čtyřicet kilometrů v letním období, kdy se může použít zkratka, a padesát kilometrů v zimě, kdy se musí jet po sjízdných hlavních tazích.

„Každé vozidlo má přidělenou posádku o třech lidech, řidiče a dva pracovníky obsluhy, je nás tedy devět a kromě toho ještě pomáhají chlapi odvázející kontejnery na recyklovaný odpad s plasty a sklem,“ upřesňuje dále můj průvodce a řidič Miroslav Bičan, který svou práci dělá již třináct let. Posádky vozidel stojí před nelehkým úkolem. Je potřeba denně vyvézt asi 400 popelnic, sezónně jejich počet narůstá až na dvojnásobek, a více jak 140 rýmařovských kontejnerů.

Na dnešní, pondělní trase máme za úkol odvést odpad z většiny rýmařovských popelnic a k tomu ještě přidáme odpad z některých

našeho města s popeláři zvitězilo. K těmto lidičkám denně „zachraňujícím“ město od zaplavení povšechným odpadem, zápachu a zbloudilých duší přehrabávajících beztvárovou hmotu bychom měli vzhlížet s patřičnou úctou. Neváhal jsem proto ani minutu a domluvil si schůzku s průvodcem Miroslavem Bičanem, řidičem jednoho ze tří popelářských vozidel, která pravidelně odváží z našeho města pořádnou hromadu odpadků.

Dříve, než se rozjedeme sbírat první odpad z rýmařovských popelnic a kontejnerů, řekněme si, kdo je to vlastně popelář? Jak praví internetová encyklopedie Wikipedie: *Popelář je osoba zaměstnaná městem nebo soukromou společností, náplní jejíž prá-*

bové manipulaci nepojízdných popelnic kruhové podstavy používá efektivní valivé rotační techniky, jež šetří jeho čas i síly. Tolik přesná a snad i trochu úsměvná definice profese popeláře.

Již odnepaměti lidé žijící v obcích a ve městech produkují celou škálu odpadů a jsou jako zákonní původci postaveni před rozhodnutím kam a co s ním. Odpad je movitá věc, která je však pro vlastníka nepotřebná, a je proto třeba ji někam odložit. A k tomuto účelu slouží v dnešní době popeláři a jejich moderní technika.

Snad každý malý kluk alespoň jednou zatoužil být popelářem a mnohé toto přání neopouští ani v dospělosti. Tu a tam se dokonce najde ochotná popelářská firma

kontejnerů. K tomu účelu nám poslouží jedno z nejmodernějších vozidel Iveco, které město Rýmařov zakoupilo jako použité za nemalou částku 2 milionů 400 tisíc korun. Tento vůz v sobě ukrývá důmyslnou počítačovou technologii zajišťující nejen bezpečnost obsluhy, přesnou informovanost řidiče, ale především snadnou a rychlou manipulaci při odvozu domovního odpadu. Součástí je kamera umístěná na zádi vozidla, přenášející obraz na monitor umístěný v řidičově kabině a usnadňující řídicí couvání a kontrolu manipulace pracovníků s kontejnery či popelnicemi. Nezbytné jsou rovněž senzory instalované na stupačkách obsluhy, které zase zastaví vozidlo v případě, že by se při couvání některý z pracovníků ocitl na stupačce. Což je zakázáno. Bezpečnost tedy nade vše. Nechybí počítačem řízené ovládní hydrauliky uvnitř nákladového prostoru.

„Na panelu si nastavím automatický cyklus a při každém vysypání popelnice nebo kontejneru shrábne obří lopata odpad, podávací zařízení jej vyzvedne nahoru a stlačí dál do vozu. Uvnitř proběhne dále slisování vyspaného materiálu pod tlakem 240 atmosfér, kdy podávací deska tlačí proti štítu, zmenší se tak celý objem a do vozidla se vejde mnohem více odpadu,“ zasněcuje mě do tajů moderní techniky popelářského vozu Miroslav Bičan a dodává, že diagnostikovat závady této složité elektroniky musí zase počítač. „S obsluhou na zadních stupačkách nesmím jet vyšší rychlostí jak 30 kilometrů za hodinu a taky se musím dívat na monitor, zda je z hlediska bezpečnosti všechno v pořádku. Při přejezdu na větší vzdálenost musí jít chlapi do kabiny,“ informuje řidič.

Při letmém pohledu do zpětných zrcátek vidím, jak obsah jednotlivých popelnic mizí v útrokách obřího kontejneru za našimi zády. A postupně se lisovací mechanismus přibližuje dopředu ke kabině řidiče, což je způsobeno rostoucím objemem odpadu. Denně ho odveze posádka na skládku do Rejchartic více jak sedm tun. S přibývajícím množstvím vyspaných popelnic musí i motor našeho auta vyvinout daleko větší sílu, ale pro tento vůz je to hračka. Na otázku, zda se stírá období s menším a větším množstvím odpadu, mi řidič odpovídá: „V létě bývá vždycky podíl komunálního odpadu nižší, naopak jaro, úklid zahrádek po zimě nebo podzim a s ním začátek topné sezóny a rostoucí nárůst popela nám objem zákonitě zvyšuje.“

Pokud dojde k úplnému naplnění vozidla odpadem, je kontejner vozu navíc dimenzován případnou rezervou na 1 - 1,5 tuny; záleží na zkušenosti a praxi řidiče, jak dokáže odhadnout, kolik se do vozidla ještě vejde materiálu.

Jak říká pan Bičan: „Člověk to už musí mít v oku, aby odhadl, zda činnost nakládky ukončit, nebo se ještě nějaký ten odpad z kontejneru či popelnice do útrobu vozu vejde.“

Dovídám se, že pondělní a páteční trasa v Rýmařově je nejdelší. V pondělí se s odvozem začíná u Základní školy v Rýmařově na ulici Julia Sedláka, kde je popelnice nejvíce. V průběhu rozhovoru pokračujeme postupně po ulicích Bartákově, Fučíkově, Julia Sed-

vidí jako nejproblémovější oblast Malé Morávky a Karlova. S úsměvem dodává, že se o ní hovoří jako o malém Švédsku. Jedná se o chráněnou krajinnou oblast, kde se silnice nesmí solit. Štěrka mnohdy zapadá sněhem a pak - 'porad si, jak umíš'.

Na otázku, co je na této práci nejproblematičtější, odpovídá zkušený řidič slovy: „Jednoznačně zimní podmínky a vše, co k tomu patří. Ve městě je mnoho úzkých míst. Když zaparkují řidiči v úzké uličce nebo u kontejneru, nastane problém. Jejich názor zpravidla zní: 'Však oni si nějak poradí.' Problém se však vyřešit musí. V takovém případě jsou chlapi nuceni i několik metrů nádoby s odpadem k autu přibližovat. Mezi řidiči by měla existovat vzájemná ohleduplnost, stejně tak i k naší práci. Pokud bychom odpad neodvezli, lidé si budou stěžovat. Je to také o větších kontrolách městské policie.“

láška, Sokolovské, Pivovarské, Větrné, Slunečné a dalších. Trasu končíme v ulicích Na Stráni a Komenského. Sjíždíme k autobusovému nádraží a odtud pokračujeme ke hřbitovu, kde na posádku čeká několik kontejnerů. Výhodou moderního vozidla je rychlá přestavba dvou bytelných držáků pro popelnice na jeden centrální na zvedání kontejnerů. Vše se pochopitelně děje pomocí hydrauliky bez zásahu lidské ruky. „Teď se ze hřbitova přesuneme do Dolní Moravice a Nové Vsi, kde se nám už ale všechen odpad do auta nevejde, proto se telefonicky spojím s druhým vozidlem a sdělím, odkud mají pokračovat v nakládce zbylého odpadu,“ informuje můj průvodce Mirek Bičan. V zimním období

Další a další popelnice vyprazdňují Libor Michalík s Milanem Koupilem do nenasytého „břicha“ našeho vozu. Projíždíme městem, tu a tam musí vozidla počkat, až se nádoby vysypou, aby mohla pokračovat v cestě. Ptám se, zda chlapům z jejich práce plyne nějaká výhoda. „Cukrář se dostane někdy k cukru, my si můžeme vyvést popelnice, ovšem musíme si za to zaplatit jako každý občan ve městě,“ směje se Mirek Bičan.

Vůz je téměř plný. Zbývá dobrat ještě něco málo odpadu v Dolní Moravici a jede se na skládku do Rejchartic vyklopit náš šestihodinový svoz. „Do Rejchartic můžeme jet 'letní' nebo 'zimní' cestou. Pokud je sucho a není snůh, jezdíme přes dětřichovský les, což

Monitor zobrazuje řidiči pohled na zadní část vozidla

představuje trasu asi devětatřicet kilometrů. V zimě pak musíme jezdit přes Břidličnou, Valšov, Krahulčí a Moravský Beroun a najedeme v jednu stranu více jak padesát kilometrů,“ upřesňuje řidič Mirek. Ale vidět skládku, to prý stojí za reportáž.

Cestou zastavujeme na oběd v Moravském Berouně. Je to „rychlovka“. A ujíždí se dál cestou necestou. Klikatá silnička je místy tak úzká, že musíme zastavit, aby mohl kolem nás projet

jících se organických látek a potravin. Nechce se mi, ale spouštím se z nebeské výšky našeho popelářského útočiště do „dáblovací jícnu“, abych pořídil fotodokumentaci. Vedle velkoobjemový nákladák právě vysypal další várku čehosi, co nelze popsat. Je prázdný a dýchavičně se snaží vyškřábat nahoru. Marně. Kola prokluzují, auto se boří do beztvare hmoty. Na pomoc přijíždí speciální mechanismus s hroty místo kol, který zarovná sklád-

zbloudilý traktor. Naštěstí aut v těchto místech moc nepotkáte. V dálce se tyčí na nevelikém kopci obří větrná elektrárna. „Tady se přehoupneme přes horizont a už tam budeme. Dnes je to pohoda, je sucho. Přál bych vám tudy jet, když je po dešti nebo nedejbože v závějích. To máme pak velký problém, jak se z toho dáblského dolíku vyhrabat,“ komentuje příjezdovou komunikaci ke skládce Miroslav Bičan.

Přijíždíme k váze. Klakson, zelená a můžeme vyrazit a vysypat náklad. Přijíždíme na mírný vršek a před námi se otevírá nevelké údolíčko s menšími břehy, na kterých je možné spatřit speciální textilii a pneumatiky, které ji zatěžují. Couváme dolů. Před námi zde právě nákladák vysypal hromadu elektrárenského popílku. Připadá mi to jako jiný svět. Není to měsíční krajina ani povrch Marsu. Člověka napadne v tu chvíli, kolik bude zanedlouho na Zemi podobných skládek a kdy se lidstvo těmito odpadky zcela zahltí, pokud nepochopí potřebu důslednější recyklace odpadu.

Všudypřítomný zápach rozkláda-

ku, aby ocelového brouka vytáhl. Docela se mu to daří. Obří chřtán našeho vozu vyplivuje rýmařovských sedm a půl tuny odpadu, jeho železná tlama se opět zavírá,

nasedám a vydávám se zpátky do Rýmařova „zimní cestou“ kolem Slezské Harty přes Roudno a Břidličnou.

Žluté majáčky výstražně blikají a chlapi bez jediného slova, bez jediného gesta plní svou práci. Není potřeba slov ani gest. Pracují společně na „jedné lodi“ třináct let. Za tu dobu každý přesně ví, co má dělat. Řečeno koncertní mluvou, je to sehrané popelářské trio, které nezná svátky; mezitím, co si mnozí z nás budou užívat Vánoce, oni budou doufat, že se přes sněhovou kala-

mitu vrátí ke štědrovečernímu stolu.

Až půjdete někdy vysypávat koš s odpady, učíte tak alespoň jednou obřadně a vzpomeňte na ty, kteří se svou každodenní dřinou zaslouhují o to, že se můžete zbavit věcí, jež pokládáte za nepotřebné.

(Děkuji vedení Městských služeb Rýmařov, s. r. o., Radoslavu Musilovi, Antonínu Urbánkovi a řidiči Miroslavu Bičanovi a jeho partnerům Liboru Michalíkovi a Milanu Koupilovi za možnost zpracovat tuto reportáž.) JiKo

Podzim ve Stránském

V sobotu 6. října uspořádalo Občanské sdružení Stránské Kaštánkohraní, tedy akci především pro děti. Sešlo se 18 dětí ze Stránského i okolí. S velkým záplem se soutěžilo, například v hodu kaštanem na cíl nebo v běhu s kaštanem na hřbetu ruky. Odměnou byly především sladkosti. Starší děti tvořily podzimní dekorace do proutěných ošatek, které ozdobí prostory domova důchodců v Dolní Moravici, kam byly občanským sdružením věnovány.

Děti si odnesly také zvířátka z kaštanů, které jim pomohl vyrobit pan Křenek. Nasbírané kaš-

tany nepřijdou nazmar, poslouží v zimě jako krmivo pro lesní zvíř. Příjemnou atmosféru podzimního odpoledne dokreslil oheň, ve kterém se pěkně po staru pekly brambory. Některé děti takto pečené brambory jedli poprvé v životě.

Návštěvníci Kaštánkohraní se zajímali o projekt Nedělní školy, který se ve Stránském připravuje. A tak připomínáme, že provoz zahájíme pravděpodobně 16. listopadu 2007 slavnostním otevřením. O prvním kurzu řemesel vás budeme informovat.

Těší se na vás

Občanské sdružení Stránské

Fota: archiv OS Stránské

Seriál

PRVNÍ POMOC U DĚTÍ

Informace Místní skupiny ČČK

První pomoc při úrazech

7. Poranění pohybového aparátu - kostí dolní končetiny

Při ošetřování otevřené zlomeniny kostí dolní končetiny zlomenou končetinu znehybníte dlahami nebo alespoň jejich improvizací. Máte-li k dispozici standardní dlahy, např. Kramerovy, přiložte dvě vytvarované dlahy ze stran končetiny tak, že vytvarovaná **dlaha „J“** vede z vnitřní strany od třísla pod plošku chodidla nad kotník a **dlaha „I“** se zasouvá šetrně z vnější strany končetiny do dlahy „J“ a jde k pasu.

Máte-li podezření na **poranění pánevních kostí** (dítě udává bolestivost v oblasti kyčlí nebo pánevních kostí, omezenou pohyblivost dolními končetinami, rozvíjí se šokový stav), pokuste se o šetrné **znehynění pánve stažením do příkrývky nebo prostěradla**, které přiložíte od kolen nad pas dítěte a upevníte spínacími špendlíky nebo trojčipými šátky. Zraněné dítě uložte do polohy vhodné při

poranění pánve - na zádech na pevné podložce, s mírně pokrčenými a vypodloženými dolními končetinami, kolena od sebe mírně oddálená.

Při ošetřování **otevřené zlomeniny** vždy dbejte na **maximální sterilitu** při přikládání obvazu - infekce kostní tkáně je těžkou komplikací při hojení. Vyčnívající kostní úlomky měkce a sterilně obložte, nejlépe polštářky z hotového obvazu nebo vrstvou gázy. K dostatečnému znehybnění otevřené zlomeniny **je potřebná dlahy** nebo alespoň její improvizace.

Zlomeniny dlouhých a plochých kostí (kosti stehenní, pažní, pánevní) mohou být příčinou rozvoje šokového stavu, způsobeného vnitřním krvácením a bolestivostí úrazu. Proto při ošetřování provádějte raději preventivně a včas **protišoková opatření**. Při

ošetřování dbejte především na **tepelný komfort**, u ležícího dítěte může lehce vzniknout podchlazení, snažte se omezit ztráty tělesného tepla přiložením příkrývky nad i pod dítě. Ve většině případů není při ošetření k dispozici standardní zdravotnický materiál (dlahy, šátky), a proto je nutné poraněnou část těla **znehynit improvizovaně**. Toto ošetření ale bývá u dětí dostatečné a šetrné. Dolní končetiny pevně svažte šátky k sobě, nezapomeňte vypodložit měkkým materiálem (kapesníkem) v oblasti kloubů, aby nedošlo k otlačkům. Jednoduchá a vhodná je fixace zraněné dolní končetiny příkrývkou stočenou do bandálu. Dlahy je možné nahradit přiložením lyže, hůlky, větve, vždy ale měkce obalené a vypodložené vůči tělu poraněného tak, aby dlahy netlačila a druhotně dítě nezraňovala.

MUDr. Pavel Šrnský (První pomoc u dětí)

rozhovor

Cestovatel po Sibíři: Chci odpovídat jenom sám za sebe

Kdyby někdo chtěl tvrdit, že v globálním světě, který skrz naskrz propojuje internet a moderní doprava, se vzdálenosti rapidně zkrátily a z pohodlného cestování po světě přestal být problém, že zkrátka už nezbylo místo pro pravé dobrodruhy, nevěřte mu. Na naší planetě stále existují místa nepatrně dotčená lidskou činností, místa, kam lidská noha vstupuje jen zřídka nebo nikdy a hlavně obtížně, pustiny, v nichž je člověk vydán napospas přírodě, a ne naopak, jak jsme zvyklí. Vyprávět by o tom mohl (a také velmi poutavě dovede) Karel Bublák, s nímž se mohli zájemci o cestování setkat při besedě v rýmařovské knihovně. Rodilý Rýmařovčan, od svých 17 let ovšem žijící v Čechách, muž mnoha profesí a řemesel a především nositel téměř neuvěřitelných zkušeností, se do svého rodiště vrátil přede dvěma lety. Dlouhá léta předtím žil v Bečově nad Teplou, kde v roce 1993 založil chovnou a tréninkovou stanici tažných psů plemene Sibiřského huskyho, s nimiž rovněž velmi úspěšně závodil (získal např. dvakrát titul mistra republiky a stříbrnou medaili na mistrovství Evropy v Oberhofu). Se spřežením čítajícím 14 psů se také dvakrát vydal na několikaměsíční výpravu na sever - na Sibíř. Letos se vypravil do Ruska znovu, už bez psů, úplně sám. Podle toho se Karlu Bublákovi dostalo od Rusů, s nimiž se na svých cestách setkával, přízviska Adin - jeden, sám.

Co vás přivedlo na nápad vydat se právě do Ruska, na Sibíř? Čím vás tyto končiny přitahovaly?

Měl jsem možnost zvolit Skan-

dinávii, která je známá tím, že je tam hodně sněhu. Usuzoval jsem, že na řekách bude sněhu méně, takže jsem zvolil řeku. Měl jsem informace o expedicích jiných musherů se psím spřežením na Uralu, kde měli problém se sněhem. Chtěl jsme mít požitek z jízdy a brodit se hlubokým sněhem je spíš lopota. Pak hrála roli vzdálenost. Na první expedici jsem byl autem - dostat se za oceán byl finanční problém. Proto Rusko - z důvodů finančních a sněhových podmínek.

Letošní cesta po řece Leně nebyla vaše první; můžete se zmínit o svých dřívějších výpravách?

První expedice byla v roce 1997 se psím spřežením. Vedla z města Bijsk pod Altaj, po proudu řeky Biji a poté po celé řece Obu od místa, kde na soutoku Biji a Kattuni vzniká, až do Jar Sale, kde

končí kilometrem nula. Mým cílem byl 70.° severní šířky, pokračoval jsem pak částečně vrtulníkem a pak ještě asi 300 km na sever po mechu na speciálně upravených saních. Tato cesta byla zkomplikovaná tím, že ve městě Karimkari na středním Obu, kudy

Karel Bublák v Žigansku

jsem projížděl, přišlo dřív jaro a mně uplavaly ledy. Byl jsem postaven před rozhodnutí, jak plout dál. Tak jsem si postavil trimaran, na kterém jsem mohl přepravit všech čtrnáct psů. Z Karimkari jsem startoval 15. května a pokračoval do Jar Sale, nejspěvnějšího správného střediska na

Neměl jste někdy úzkost z toho, že jste úplně sám daleko od domova?

Ne. Můj osobní pocit je takový, že máme svůj osud napsaný, a jestli mám zemřít v Rýmařově nebo na Sibíři...

Dostal jste se někdy do situace, kdy jste se cítil ohrožený na životě?

Určitě. Mám před očima živou vzpomínku z cesty po Obu. Trimaran má takeláž - lanka, která drží stěžeň ve vzpřímené poloze. Proud řeky podemílá břehy, na kterém jsou stromy, které se naklání nad řeku. Když mě vítr a proud hnál ke břehu, zachytával jsem se takeláží do stromů. Proud vás ale tlačí dopředu a loď se naklání. Musel jsem uchopit sekeru a stromy, které jsem stahoval s sebou, jsem musel přesekávat. Tehdy byla navíc neklidná voda, byla menší bouře. Na druhé cestě to byl zase driftující led, kry se staví do různých poloh, vznikají obrovské bariéry, proto jsem tu cestu také vzdal.

Nebezpečné situace vytváří i člověk, když něco podcení, když není fyzicky připravený třeba na zdolávání bouře.

Letos jste se vydal po řece Leně. Odkud vaše expedice vedla a co bylo jejím cílem?

Tuto cestu jsem si naplánoval na celý rok, a vezl jsem proto s sebou množství sudů se zimním vybavením a potravinami. Cílem bylo zdolání řeky Lenu od Úst Kutu po město Tiksi na pobřeží moře Laptevů. Potom jsem chtěl pátrat po minulosti Jana Welzla na ostrově Nová Sibíř a ostrově Ljachovském a pak jsem chtěl pokračovat přes Kolymu zpátky na jih. Chtěl jsem měsíc žít s lovci v tajze na střední Kolymě a na jaře se vrátit přes Jakutsk a Úst Kut vlakem domů.

Jamalu. Cesta měla trvat šest měsíců, ale protáhla se na deset. Když jsem se vracel do Kolpaševa, kde jsem nechal auto, opět jsem se zdržel, protože mi ho v domněni, že jsem zahynul, částečně rozprodali. S pomocí milice se mi teprve podařilo získat auto zpátky.

Druhá výprava se psím spřežením byla v roce 2000, ta byla neúspěšná - místo naplánovaných tří měsíců trvala jen jeden. Tehdy jsem z Jekatěrinburgu jel vlakem do Labytnangi a letecky do Jar Sale, dostal jsem se na Bílý ostrov, za ním jsem ještě ušel po Karském moři zhruba sto kilometrů, a pak jsem to vzdal. Bylo to v březnu a podmínky nebyly pro jednoho člověka optimální.

Vždycky podnikáte své výpravy sám?

Sám. Já chci odpovídat jenom sám za sebe.

Jak jste se na svou poslední cestu připravoval a čím jste se na ni vybavil?

Považuji se za dobrého plavce a mám od mládí zkušenosti s maňásky i plachetnicemi, stavěl jsem modely, takže pro mě celkem nebyl problém postavit si na Obu trimaran. Letos jsem měl s sebou i veškerou výstroj a výzbroj na zimu, měl jsem upravený kompas, mapy, které jsem pořídil na internetu, a GPS. GPS je navigační přístroj, který mi pomáhal zorientovat se, protože pomocí signálu z družic udává polohu, tedy zeměpisnou šířku a výšku, rychlost pohybu, nadmořskou výšku, ujetou vzdálenost atd.

Čím jste se po Leně plavil?

Od začátku mi bylo jasné, že potřebuju dvě lodi. Abych byl pohyblivý, jel jsem na mořském kajaku, ale do toho jsem nemohl naložit celý 120kilový náklad. Hledal jsem druhou loď, kterou bych připojil za kajak jako nákladní, a podařilo se mi získat raft typu Ultimate, který mi jeho výrobce Japos věnoval sponzorsky. Bez tohoto hodnotného daru bych cestu neuskutečnil.

Čím vás krajina, kterou jste projížděl, nejvíc překvapila nebo zaujala?

Samozřejmě čistotou prostředí. Na Leně jsem první komín viděl až v Pokrovsku před Jakutskem, pak v Jakutsku a pak už ne. Fascinovala mě čistota ovzduší. Na Leně se také přísně dodržují zákazy vstupu do kontrolovaných území. Platí pravidlo, že do padesáti metrů od břehu si smíte rozdělávat oheň a postavit stan. Verchojansk, kolem kterého jsem se plavil, je tak neposkvřněný a čistý, že by bylo člověku líto nějak tu přírodu znesvětit.

Řeka Ob se mi zdála pestřejší, divočejší, Lena byla majestátná.

Měl jste možnost setkat se s míst-

ními lidmi - jaká je podle vás jejich mentalita?

Za Lenskem jsem se setkával především s Jakuty, Eveny a Evenky, ale všude jsou samozřejmě Rusové. Jakuti jsou uzavřenější a cizímu člověku trvá déle, než je pochopí. Viděl jsem, jak žijí - věnují se zemědělství a chovu koní. Rusové jsou dobrosrdečnější a dá-

vají to najevo hned při prvním setkání. V Jakutech je jakási nedůvěra.

Jak na vás zapůsobila města?

V Ust Kutu, odkud jsem startoval, jsem byl brzy na jaře a bylo tam ještě před jarním úklidem, takže po zemi byla spousta odpadků. Lenskem jsem neprocházel, ale podle toho, co jsem četl, tam byly v roce 2002 velké záplavy a za těch pět let udělali velký pokrok, vystavěli nové domy, celé nové nábřeží. Měl jsem možnost projít Žigansk a Jakutsk, který má podobu a vybavenost velkého města, jak ho známe. Na periferiích jsou samozřejmě domy dřevěné.

Na ruské straně, před Lenskem, jsem viděl mnoho opuštěných vesnic, převážně na pravém břehu. Funkční vesnice byly hlavně na levém břehu. Vedou mezi nimi silnice, ne ale všechny cesty, kte-

ré jsou zakreslené na mapách, jsou mimo zimu sjízdné. Elektrický proud není veden dálkově jako u nás. Každá vesnice má svůj agregát na olej nebo naftu.

Ve vesnicích na ruské straně žijí hlavně rybáři a lovci, kteří se sem buď připlaví, až odejdou ledy, nebo zde žijí celoročně. Lidé se starají jenom o lov, a podle toho vypadá i prostředí vesnice, všechno je na pohled zchátralé. Jakutské vesničky dál na sever jsou naopak udržované a stavěné dál od břehu. Ledy, které ohrožují břeh, u ruských vesnic běžně strhávají domy, dokonce i hřbitovy. V Jakutsku je tráva spasená až k zemi, na ruské straně se tráva vypaluje.

Vaši výpravu předčasně ukončily problémy s úřady, byl jste dokonce obviněn ze špionáže. Mohl byste ty okamžiky popsat?

V hlavním městě Jakutsku jsem měl v plánu jednat na úřadech a získat propustku na sever, pro-

s prosbou, aby mi vycházeli vstříc. To jsem však nechal na plavkranu, kde jsem byl ubytován. Na prvním jednání na OVIRu, kam jsem šel v pátek, mi řekli, abych tento dokument přinesl. Při odchodu mě však odchytili příslušníci patrně tajné policie a začali mě vyslýchat. Ptali se, co tam chci a proč mám u sebe vybavu, kterou může mít v jejich očích jedině špion. Navigační přístroj GPS, fotoaparát, který považovali za profesionální, mapy, z nichž jednu jsem získal od náčelnice přístavu v Jakutsku a která byla sice stará, ale podle nich nebylo možné, abych ji vlastnil. Prohledali mi i kontakty a adresy. Dva dny směrovali otázky na podezření ze špionáže, pak se to stočilo na pomoc, o které se nevysslovili konkrétně, ale v tom smyslu, že jim mám dát úplatek: „Karle, pomoz nám tady, a my ti taky pomůžeme.“ - Bylo tedy evidentní, že chtějí peníze. Já jsem ale mezitím v pondělí šel znovu na OVIR, kde mi bylo řečeno, že mám všechno potřebné na cestu do Tiksi. Nepovažoval jsem tedy další návštěvu u tajné policie za nutnou a odplul jsem dál na sever. Asi 140 km od Tiksi jsem začal tušit, že nemám všechno, co potřebuju, protože nade mě přiletěl vrtulník, pak mi bylo řečeno v polární stanici Stolb, že bych propustku měl mít, a když si mě starosta Tiksi odváděl na městský úřad, na schodech mě odchytili pohraničníci a odvezli mě k sepsání protokolu. Byli velmi slušní, odvezli mě k lodi, abych si vyvezl potřebné věci k ubytování, ostatní vybavu mi vydali až za dva dny. Pohraničníci mi dali propustku pro celou pohraniční oblast Jakutska. Chtěl jsem se tedy vydat na východ, k Ljachovskému ostrovu, ale lodi tam ještě nejezdily a pronajmout si soukro-

mě vrtulník by mě stálo 560 tisíc rublů. Během čekání, o kterém jsem předpokládal, že bude trvat tak 20 dní, jsem se vydal kajakem na jih, ale už první den večer pro mě přijeli pohraničníci, že se mám vrátit, vzali mi propustku a dostal jsem jen propustku do Tiksi.

Tím to pro vás skončilo?

Ano. Tím moje cesta skončila. Argumentovali tím, že mají strach o můj život, ale spíš nechtěli, abych se pohyboval kolem vojenských zařízení, radarů a skladů, které tam všude byly. Tiksi je dnes víceméně vojenské město.

Byl jsem svědkem toho, že obezřetně se chovali i k německým turistům, kteří připluli na pasažirské lodi. Odvezli je z lodi mikrobusem přímo do Tiksi na hlavní třídu, zavedli je jen do zapoved-

niku, kde jim ukázali výstavku s vykopávkami a ukázkami flóry a fauny atd., pak do muzea, kde jim vedoucí kulturního odboru předvedla národní kroj, a pak je zase odvezli na loď.

Myslím si, že i tím, že komplikují turistům z jiných zemí přístup do těchto oblastí, tak tato oblast umře. Vždyť kdysi třicetitisícové Tiksi má dnes asi pět tisíc obyvatel, sto metrů od centra jsou prázdné domy. I lodní doprava sem je řídká - za celou svou tříměsíční plavbu v této oblasti jsem potkal jen tři výletní lodě a ani nákladní doprava z Jakutska do Tiksi nebyla moc hustá. Zkrátka heslo, že Tiksi je brána severu, už dávno neplatí.

Vrátit byste se do Ruska po těchto zkušenostech?

Určitě ano.

Jaká místa vás ještě lákají?

Láká mě Jenisej nebo Kamčatka. Na Kamčatku bych musel s průvodcem nebo s nějakou skupinou, v horských oblastech tam samostatná akce mého typu neexistuje. Na Jenisej bych jel sám. Zajímavá oblast je i před Uralem,

na severu, kde žijí Něnci, ale na ostrově Kola je zase vojenská oblast, takže nevím.

Děkuji za rozhovor.

ZN

(O výpravách Karla Bubláka na Sibiř si lze přečíst více na www.cestovatel-po-rusku.estrancky.cz.)

Fota: archiv Karla Bubláka

"Očima dobrodruha po Leně"
pokračování
v úterý 13.11.2007
v 17 hodin v knihovně

Kulturní okénko města Rýmařova

Citát: Lásku sílí z podvýživy a umírá na přesytenost.

Alfred de Musset

INFOSERVIS Střediska volného času Rýmařov - říjen 2007

19. 10.		SVČ	Keramická dílna pro ZŠ
19. 10.	20.30	SVČ	3. lekce tanečních pro dospělé
26. 10.	20.30	SVČ	4. lekce tanečních pro dospělé

Za humna přiletěli draci

Zatímco jiní tvorové se na podzim chystají ke spánku, draci ožívají a po jednom, dvou i v celých hejnech se začnou objevovat za humny. Menší dračí nálet zaznamenali Rýmařované v neděli 14. října při pohledu na Stráň. Dvacítka pestrobarevných draků však nikomu strach nenahnala a po dvou hodinách exhibice se zase spořádaně stáhla do slují.

Několik draků přišlo na svět v líhni dračí dílny SVČ, kterou v pátek 12. října navštívilo jedenáct mladých konstruktérů. Vyráběli se zde speciální dvoukomoroví draci z igelitových pytlů. Část výtvarů byla ozkoušena v praxi hned v neděli při drakiádě na Stráni; k vlastnoručným výtvarům se zde připojilo ještě několik prefabrikovaných dráčků a dračisek nejrůznějších barev a tvarů, od klasických dobráckých vykuků po elegantní papouščí krasavce.

Na Stráni se k dračí přehlídce sešlo dvacet soutěžících krotitelů, mezi nimiž byla převaha dětí (nejmladším byl dvouletý Mikuláš Holub), ale nechyběli ani dospělí (nejstarším soutěžícím byl devětadvacetiletý Michal Fidler), kteří si nakonec možná uživali pouštění draků nejvíce. Hodnotil se nejdříve let, nejvyšší dolet a nejhezčí rukodělný drak, ale diplom si vysloužili všichni, např. majitelé nejakrobatičtějšího či nejustměvavějšího draka, ale i létavce s nejladnějšími pohyby. Jeho výkon je potřeba obzvláště vyzdvihnout, neboť prosluněné nedělní počasí sice nabízelo nádherný výhled na město, ale také vítr se střídavou intenzitou, který učinil ovládní draků dosti náročným. ZN

Fota: Jakub Vála

Známá i neznámá výročí

21. 10. 1917 nar. **Dizzy Gillespie** (vl. jm. John Birks Gillespie), americký jazzový hudebník a skladatel (zemř. 6. 1. 1993) - 90. výročí narození
- 24. 10. Den Organizace spojených národů (OSN), výročí vstupu Charty OSN v platnost, slaví se od roku 1945**
25. 10. 1932 nar. **Jan Špáta**, režisér a kameraman (zemř. 18. 8. 2006) - 75. výročí narození
26. 10. 1957 zemř. **Nikos Kazantzakis**, řecký spisovatel (nar. 18. 2. 1883) - 50. výročí úmrtí
27. 10. 1782 nar. **Niccolo Paganini**, italský houslista a skladatel (zemř. 27. 5. 1840) - 225. výročí narození
27. 10. 1917 nar. **Pavel Tigrid** (vl. jm. Pavel Schönfeld), politik, publicista a novinář (zemř. 31. 8. 2003) - 90. výr. nar.
- 28. 10. Státní svátek ČR - vyhlášení samostatné Československé republiky v roce 1918**
29. 10. 1787 v Nostitzově divadle v Praze se konala světová **premiéra Mozartovy opery Don Giovanni** - 220. výročí
30. 10. 1932 zemř. **Josef Šváb-Malostranský**, první český filmový herec, spisovatel a nakladatel (nar. 16. 3. 1860) - 75. výročí úmrtí
- 31. 10. Den UNICEF**
31. 10. 1632 pokřtěn **Jan Vermeer van Delft**, holandský malíř (pohřben 15. 12. 1675) - 375. výročí křtu
31. 10. 1877 nar. **Helena Malířová**, prozaička (zemř. 17. 2. 1940) - 130. výročí narození
31. 10. 1982 zemř. **Miloš Nedbal**, herec (nar. 28. 5. 1906) - 25. výročí úmrtí
1. 11. 1862 nar. **Emil Kolben**, český vynálezce a podnikatel, přispěl k rozvoji českého strojírenského průmyslu (zemř. 3. 7. 1943) - 145. výročí narození
1. 11. 1907 zemř. **Alfred Jarry**, francouzský prozaik a dramatik, tvůrce patafyziky (nar. 8. 9. 1873) - 100. výročí úmrtí
1. 11. 1972 zemř. **Ezra Pound**, americký básník, literární kritik a překladatel (nar. 30. 10. 1885) - 35. výročí úmrtí

Společenská kronika

Narodili se noví občanci

Kateřina Batoušková	Rýmařov
Emma Lacková	Rýmařov
Filip Vymazal	Rýmařov

Blahopřejeme

jubilantům, kteří od předcházejícího vydání oslavili 80 let a více

Vlasta Poledňáková - Rýmařov	80 let
Hedvika Vaculová - Rýmařov	80 let
Ester Melicherová - Rýmařov	81 let
Věra Valuchová - Rýmařov	82 let
Vladimír Tomek - Rýmařov	83 let
Anna Matušková - Rýmařov	83 let
Věra Přecechtělová - Rýmařov	83 let
Anna Sedláková - Rýmařov	84 let
Juliána Vlčková - Rýmařov	90 let
Marie Pindáková - Janovice	90 let
Anna Šulková - Nové Pole	93 let

Rozloučili jsme se

Františka Poláková - Stará Ves	1912
František Orság - Harrachov	1916
Helena Krejsová - Janovice	1958

Evidence obyvatel MěÚ Rýmařov

Městská knihovna

Tajemství Ďáblov bible *aneb* Nastaly poslední dny lidstva?

ARNOŠT VAŠÍČEK,

spisovatel, scenárista
a cestovatel

uvede v úterý

6. 11. 2007 v 17.00

v knihovně CODEX GIGAS
do zcela nových souvislostí

Před necelými osmi sty lety se v chudém benediktýnském klášteře v Podlažicích jakoby zázrakem objevuje velmi podivný rukopis. Největší, jaký kdy na světě existoval. Podle legendy není dílem člověka, ale samotného ďábla. Tajemný původ knihy umocňuje zvláštní výjev. V prázdném prostoru mezi dvěma identickými věžemi dřepí pekelná bytost. Její vzhled i oblečení se ale zcela liší od středověkých zpodobení satana.

Proč je tento neobyčejný obraz umístěn v blízkosti Zjevení sv. Jana, popisujícího poslední dny světa? A proč hned za ním následuje soubor zaklínadel se jmény ďáblů? Z jakých důvodů se právě zde zcela mění charakter kodexu; listy mají náhle ponuré zbarvení, pergamen je zčernalý? Co se nacházelo na několika dalších listech, které byly pečlivě vyříznuty? Kdo a proč je odstranil? Není či nebylo v knize ukryto varující proroctví o posledních dnech lidstva?

Sérii nevyřešených hádanek rozšiřují překvapivé archeologické nálezy u nás i za hranicemi. Pátrání po záhadách Ďáblov bible tak vede i na přísně tajné jednání v podzemním městě křížáků, k vražedné sektě assasi-

nů, k magickým obřadům templářských rytířů, na tajemný hrad císaře Fridricha II. a do starých benediktýnských klášterů. Součástí přednášky budou i nové záhady ze světa, především z Číny a Tibetu. Obě země vždy vzrušovaly fascinující historii a neobyčejnými zvyky a i dnes patří k nejtajemnějším místům naší planety. Po roce 2000 zde byly učiněny nové překvapivé archeologické objevy. Podařilo se zdokumentovat nevysvětlené anomální jevy, vyfotografovat UFO a odhalit stavby považované za dílo mimozemské civilizace.

nů, k magickým obřadům templářských rytířů, na tajemný hrad císaře Fridricha II. a do starých benediktýnských klášterů.

Součástí přednášky budou i nové záhady ze světa, především z Číny a Tibetu. Obě země vždy vzrušovaly fascinující historii a neobyčejnými zvyky a i dnes patří k nejtajemnějším místům naší planety. Po roce 2000 zde byly učiněny nové překvapivé archeologické objevy. Podařilo se zdokumentovat nevysvětlené anomální jevy, vyfotografovat UFO a odhalit stavby považované za dílo mimozemské civilizace.

Vyhledávání dokumentů v elektronickém katalogu knih Městské knihovny Rýmařov

Knihovna v letošním roce získala grant Ministerstva kultury na zavedení nového automatizovaného knihovnického systému (AKS). Od září začaly pracovnice knihovny obsluhovat čtenáře v novém AKS, který umožňuje široké spektrum využití dat.

Jedna z mnoha výhod systému je on-line připojení přes www rozhraní, které umožňuje:

- listování, prohlížení rejstříků i rešeršní vyhledávání;
- definovatelné zobrazení záznamů, zobrazení dostupnosti exempláře;
- předběžnou registraci uživatelů;
- objednávky, požadavky na rezervace, prodloužení dokumentů čtenářem;
- přístup do uživatelského účtu.

Jak využít nabízené služby?

Na www.mekrymarov.info přes elektronický katalog knih

Co chystáme?

Městská knihovna nabízí novou službu - zaslání upomínek, rezervací a informací o dění v knihovně prostřednictvím SMS. Nutným předpokladem fungování této služby je poskytnutí čísel mobilních telefonů čtenářů knihovně.

PROVOZNÍ DOBA	
	školní rok
Pondělí	9.00 – 17.00
Úterý	9.00 – 17.00
Středa	zavřeno
Čtvrtek	9.00 – 17.00
Pátek	9.00 – 17.00
Sobota	8.00 – 11.00

Tel.: 554 212 566

E-mail: knihovna.rymarov@tiscali.czWebové stránky: <http://www.mekrymarov.info/>

Lenka Žmolíková, ředitelka MĚK

Z historie

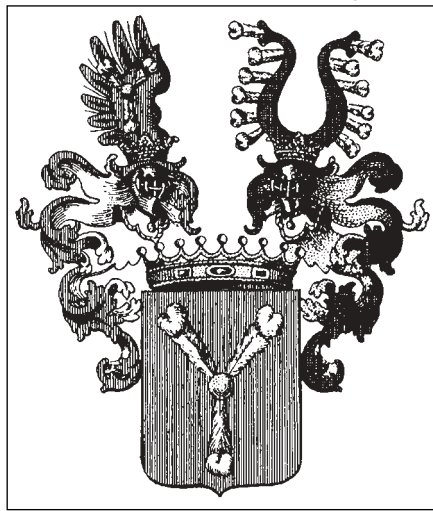
Osudy Josefy a Alice, dcer Františka Arnošta

Půvabná plavovlasá Josefa (1905-2000), nejstarší dcera Františka Arnošta a majitelka velkomeziříčského majetku, který zdědila po smrti otce 1937, se provdala ve dvacátých letech za hraběte Aloise Podstatzkyho z Prussinovic-Lichtensteina (1905-1982). Nesmíme jej zaměnit s knížaty Liechtensteiny, kteří dnes stojí v čele svého nevelkého, ale bohatého a suverénního Liechtensteinska mezi Rakouskem a Švýcarskem a s nimiž nebyli Podstatzí v žádném příbuzenském poměru.

Rod Podstatzkých z Prussinovic patří k starobylé moravské šlechtě. Nejstarším známým představitelem rodu byl rytíř Sezema, který se objevuje v písemných pramenech už v polovině 14. století. Rod prošel všemi tragickými peripetiemi své země a dokázal na rozdíl od jiných přežít všechny moravské vzestupy a pády. Od 17. století vlastnili Podstatzí zboží Potštát u Přerova a hrabětem Františkem Dominikem se stali od roku 1707 rodem panským. Roku 1732 získal hrabě Alois Podstatzký panství Telč a s ním ke svému titulu další přídomek po vymřelých hrabětech z Lichtensteina-Castelcornu původem z italského Tridenta. Jeho syn Leopold (1763-1813), velký lidumil a vlastenec, se zasloužil o vznik moravsko-slezské legie v napoleonských válkách a Telč se za něj stala nejvýznamnějším střediskem velmi hodnotné vážné hudby na Vysočině. Posledním majitelem Telče byl jeho pravnuček Leopold (1903-79). Jeho syn Jiří Kryštof (*1932) se dosud marně snaží o restituci telečských majetků.

Alois (1905 Veselíčko - 1982 Salcburk), o němž se nyní zmiňujeme, byl Leopoldovým mladším bratrem a sňatkem s Josefou z Harrachu vyženil za zámek Velké Meziříčí. Vlastenecký hrabě se za druhé světové války aktivně účastnil odboje proti nacismu. Nejprve se stal členem moravské organizace Modrý kruh a později významným činitelem Rady tří, jejímž nejznámějším představitelem byl proslulý generál Vojtěch Luža (1891-1944), oběť příliš horlivých českých protektorátních četníků. Kromě jiné činnosti od počátku významně podporoval partyzánské hnutí finančně, potravinami i zbraněmi. Stateční manželé ukrývali v lesích nedaleko Meziříčí kromě sovětských zajatců a partyzánů též lidi pronásledované nacistickým

gestapem včetně svých příbuzných. Úlohu Aloise Podstatzkého republika po válce zprvu vysoce ocenila, ale po roce 1948 jej potkaly osudy, jež komunisté již dlouho chystali celému tzv. buržoaznímu odboji včetně

letců RAF a zahraničních vojáků ze Západu i Východu. Antifašista, fašista, španělák, aristokrat, proletář, komunista, nacista či exkomunista - vsjo bylo rovnou.

Stejně jako otec František Arnošt z Harrachu si i dcera Josefa spolu s manželem vysloužili tak ohromnou popularitu a sympatie mezi Horáky na Velkomeziříčsku, a to nejen pro své válečné postoje, že se v době prvních vražedných politických procesů, kdy lidé po třech letech relativní svobody opět podlehli tísnivému strachu, proti jejich vystěhování ze zámku dokonce do jisté míry postavila i místní organizace KSČ a snažila se tlaku ústředního výboru strany a svých ministrů odolávat. Co však zmožila nevelká a jistě též nijak vlivná instituce z chudého kraje proti zuřivě uplatňované ideologii třídního boje či smutně proslulému akčnímu výboru Národní fronty kraje Jihlavského v čele se sekerníky typu Antonína Houfa. Josefa s manželem a dětmi musela nakonec svůj majetek přece jen opustit a s rodinou hledat záchranu před nespravedlivým osudem vlasteneckých aristokratů v exilu; majetek byl zakrátko zcela konfiskován. Rodina neměla v emigraci život vůbec lehký a prostředky pro život značně omezené. Trvalo dlouho, než našli zchudlí Podstatzí stabilní domov ve Španělsku po

letitém trmácení, jen v Madridu se stěhovali šestnáctkrát z místa na místo, neboť na šlechtu zcela zbavenou majetku u západních soudů přetížených uprchlíky nikdo nečekal.

Stará paní se spolu s dětmi vrátila na zámek Velké Meziříčí už sama roku 1990, kdy byl majetek jí i jejím dědicům právem vrácen. Po návratu do vlasti jako by se i u ní opět objevila otcova velkorysost. Na zámku sídlí dosud velkomeziříčské muzeum, které vzniklo už za její nepřítomnosti. Po svém návratu nejenže nepodnikla nic, aby instituci ze svého majetku vypudila nebo ji nějak omezovala, ale s ostatní rodinou se snažila spíše pomáhat, i když roční nájem 360 001 Kč se zdá být vysoký (dotace muzea však činí letos 3 204 000). Pokud si však uvědomíme, že léta zanedbávaný, navíc velmi starý a rozsáhlý zámek (původně středověký hrad pánů z Lomnice), který je národní kulturní památkou, je třeba s velkými náklady opravit a udržovat v dobrém stavu, není cena nikterak závažná a zcela jistě zdaleka nepokrývá všechny potřeby objektů, navíc se již devadesátého roku změnila jen o 1 korunu. Nájem se rovná zhruba částce, kterou v našem muzeu, jež je s meziříčským co do fungování, rozlohy a sbírek srovnatelné, ročně utratíme za provoz, meziříčští na něj mají zhruba 1 000 000 Kč, a to není součástí muzea stále nákladnější městské informační centrum jako u nás.

Muzejníci se často se starou paní setkávali a velmi si chválili její toleranci, zájem a rozhled i symbolický nájem, který „naše paní hraběnka“, jak ji titulovali, od roku 1990 nezvýšila. „Vždyť muzeum nemá žádné peníze,“ říkávala, když k rozšíření depozit ještě přidala nevyužitou zámeckou kuchyň za korunu. Laskavá a oblíbená Josefa z Harrachu zemřela v únoru 2000 v požehnaném věku necelých 95 let. Pohřební obřad se konal za účasti neobyčejně velkého množství lidí v netínském kostele a paní Josefa po své těžké životní pouti odpočívá v rodinné hrobce po boku svého otce a matky.

O Alici (*1916), nejmladší dceři Františka Arnošta, máme nejméně zpráv. Nevíme ani, zda ještě žije. Víme však, že není „politická vůle“ jednat s dědicem majetku jilemnické linie Arnoštem Harrachem, kterého náš tisk raději nazývá Ernestem. *Mgr. Jiří Karel*

Městské muzeum a Galerie Octopus

Koláž jako umění i hádanka

Po delší době nabízí rýmařovská Galerie Octopus výstavu prací domácího autora, jednoho ze členů volného sdružení umělců Octopus, které dalo název galerii samotné. V říjnu se v obou výstavních sálech představuje výtvarník a básník Luboš Tesař in-

stalací Lidé z půdy & Sonety.

Oba cykly, na první pohled velmi rozdílné, mají společnou spojitost výtvarného a slovesného vyjádření. Pokaždé je tato spojitost na jiné úrovni, ale vždy hraje důležitou roli. V menším sále Sonetů je naprosto evidentní; au-

tor se zde představuje ve své známé poloze fotografa a méně známé roli básníka.

Černobílé fotografie a básně ve formě sonetů, neboli znělek, mistrovské to formy italské a anglické renesance, tvoří nedílný celek. Fotografie a verše se

vzájemně doplňují, tematicky i stylově. Akty, které tvoří převážnou část vystavených snímků, doprovázejí sonety milostné, fotografie holubů s pozadím pražského panoramatu jsou ilustrací básně Praha, působivý detail stařeckých dlaní tvoří protěj-

šek veršů věnovaných matce a otci. Nejsilnější dojem však vzbuzují dvojice, jejichž vztah není tak jednoznačný, kde se fotografie stává metaforou básnického vyjádření, např. u sonetu Konec andělů v Čechách, v níž se autor dotkl jednoho z rysů české mentality.

Verše Luboše Tesaře, nejen ve formě znělek, byly rovněž součástí programu vernisáže. Jejich přednesu se ujal autor sám společně se Silvií Jablončíkovou.

Velký sál galerie vyplnil cyklus dvaadvaceti koláží s názvem Lidé z půdy. Stejně jako u první kolekce i zde má významnou úlohu propojení vizuálního a verbálního vyjádření, v tomto případě je však jejich vztah poněkud jiný. Zatímco v sonetech a fotografiích je Luboš Tesař nezřídka vážný a osobní, zde je je-

ho postoj hravější, nepostrádá nadsázku a vtip.

Základem koláží jsou staré krejčovské stříhy, které autor objevil na půdě rodného domu v Jemnici. Soubor zažloutlých šablon popsaných magickými konfiguracemi čar, čísel a jmen zákazníků mu vnikly nápad vytvořit s jejich pomocí rébusy, šifry operující se slovními hříčkami. K účelným krejčovským záznamům rozměrů a orientačním značkám autor připojil stínování, vlastní kresby a výstřižky fotografií z časopisů, ilustrací učebnic, ale i grafiky obalů apod. Vznikl cyklus koláží odkazujících přímo či metaforicky k několika českým příjmením.

Vztah koláže a jména je někde poměrně snadno odhalitelný, jde-li o synonymum, parafrázi či vyjádření jinak významově blíž-

ké nebo hru s morfematickou a hláskovou skladbou slov. Jinde však Luboš Tesař předkládá složitější hádanky v podobě metafor, jejichž dešifrování je bez znalosti autorových postojů a názorů či jiných souvislostí velmi těžké. Jména se totiž pojí ke skutečným lidem, ne samozřejmě k původním zákazníkům krejčovské dílny, ale k dalším svým, mnohdy všeobecně známým nositelům, a skuteční lidé, to jsou skutečné konotace a subjektivní vztahy. Někde je řešením jméno známé osobnosti ze společenské, politické či sportovní oblasti, jinde naopak tvář této osoby symbolizuje abstraktní pojem, např. vlastnost, která je základem hledaného příjmení.

Ke své hře autor vyzývá i návštěvníky galerie, když jim hned u vstupních dveří krátce vysvět-

luje jejich úkol, nabízí osm „vyluštěných“ koláží jako návod a nejuspěšnějšímu řešiteli slibuje odměnou koláž dle vlastního výběru. Člověk je tvor hravý a každou výzvu přijímá s chutí (o tom ostatně svědčila i reakce diváků výstavy po vernisáži - lze soudit, že tak zkoumavou pozornost návštěvníci vystaveným dílům dosud nevěnovali). Je docela dobře možné, že žádný návštěvník výstavy neodhalí vše anebo promítne do koláží vlastní zkušenosti a názory a dobere se svou vlastní interpretací k docela jiným výsledkům, odlišným od autorových tajemek. V tom ovšem spočívá svoboda umění, neboť výstava koláží Luboše Tesaře není pouhým soutěžním kvízem, ale v první řadě projevem tvořivého ducha, který touto chytrou taktikou vybízí k přemýšlení. ZN

Servis služeb

Diakonie ČCE, středisko v Rýmařově

zve seniory k návštěvě **KAVÁRNIČEK** každé liché úterý v budově střediska na třídě Hrdinů 48 v Rýmařově. Začátek vždy ve 13.30.

Přijďte si za námi povykládat a naplánovat aktivity, které byste sami nepodnikli. Bližší informace na čísle 554 211 294.

Termíny kavárniček do konce tohoto roku:

23. října, 6. listopadu, 20. listopadu, 4. prosince, 18. prosince

Krytý bazén v Břidličné

Plavání pro veřejnost v říjnu

Pondělí	14.00 - 18.00	Úterý	14.00 - 18.00
Středa	14.00 - 19.00	Čtvrtek	14.00 - 19.00
Pátek	14.00 - 20.00	Sobota	13.00 - 19.00
	Neděle		13.00 - 19.00

Teplota bazénu 28°C (malý), 26°C (velký), teplota vzduchu 29°C

Aquacentrum Slunce

Po - Pá 14.00 - 21.00, So - Ne + svátky 10.00 - 21.00

Všem vyznavačům nudismu a naturismu aquacentrum nabízí plavání bez plavek, a to každou třetí středu v měsíci od 19.00 do 21.00.

Termíny do konce roku 2007: 21. 11., 19. 12.

PROGRAM KINA

sobota 20. října

19.30

Prokletí domu slunečnic

Horor (USA 2007)

Rodina Solomonových opustila hektický život Chicaga a přestěhovala se na tiché a odloučené místo - na farmu v Severní Dakotě. Mezi poklidným pohupováním slunečnicových polí Jess brzy zjistí, jak děsivé toto odloučení od světa může být, když ona a její bratr Ben vidí hrozivá zjevení, která nevidí nikdo jiný. Její bouřlivá minulost se střetává s minulostí těch, kteří kdysi žili v tomto domě...

Přístupný od 12 let

sobota 27. října

19.30

Vdáš se a basta!

Romantická komedie (USA 2007)

Daphne Wilderová je matkou, jejíž láska nezná hranic. Vychovala tři fantastické dcery - nemotornou, roztomilou Milly, poklidnou psycholožku Maggie a sexy, neuctivou Mae - tak, aby z nich byly dcery, které touží mít každá matka. Jediný problém je v tom, že ony toho mají plné zuby. V hl. roli: D. Keaton.

Přístupný od 12 let

sobota 3. listopadu

19.30

Skandál

Drama (USA 2006)

Píše se rok 1971. Spisovateli Cliffordu Irvingovi vyšla biografická kniha o světoznámém letci, dobrodruhu a režisérovi, miliardáři Howardu Hughesovi, které obětoval velkou část svého života. Kniha se stala bestsellerem a získala mu obdiv čtenářů, vydavatelů i kolegů. Ale jen do chvíle, kdy si ji přečetl sám Hughes - to, co Irving vydával za jeho osobní paměti, byla totiž od začátku do konce naprostá fikce.

Přístupný od 12 let

Studentský klub

Literární a výtvarná soutěž Marie Kodovské

proza

Hana Šustková: Pohovor

Spěchala po špinavých ulicích. Jak Prahu nenáviděla! Dokud tady měla práci, nikdy jí to nepříšlo tak hrozné, ale teď, když se splnily její nejhorší obavy, se z toho mohla zbláznit. Obloukem se vyhnula vchodu do metra. Někjaký muž se otlel o její bundu, až skoro upadla, ale on se ani neotočil a dlouhými kroky mířil dál jako tank. S úsklebkem však zjistila, že neopatrně vrazil do mladé slečinky, která rozsykala mandarinky. Přivřela oči a zhluboka vydechla. Jak se z toho vlastně může radovat?

Si hrozná, řekla si v duchu a otočila se.

Udělala pár dalších kroků, když vtom očima zavadila o hodiny. Krve by se v ní nedořezal. *Půl jedenácté! Ten pohovor!*

Rozběhla se. Neohlížela se za poraženým mužem ve středních letech, který právě z ulice sbíral své brýle a hlasitě lamentoval, viděla před sebou pouze přijíždějící tramvaj na konci ulice a tlačící se lidi. Světlo se rozblíkal. Přidala do kroku, až se jí hlava zatočila. „Promiňte! Promiňte!“ volala na všechny strany, jak se urputně snažila protla-

čit do vozu. Lidé na ni zírali s pohledem plným nejhoršího odporu, ale Radce to bylo upřímně jedno. Kohosi odstrčila za rameno, když jí na mysli vytanul Šimek s Grossmanem a přes tvář jí přelétl náznak úsměvu. To je ta ironie života. Vydechla si, až když se za ní dveře chraptavě zavřely.

Opřela se o svislou tyč za svými zády a za okamžik to s ní trhlo. Tramvaj se kvílivě rozjela po kolejích. Na vteřinu zavřela oči, protože si náhle uvědomila, jaký má hlad. Jenže když je otevřela, zahlédla před sebou ztrhaného muže. Přímo s ní na zastávce, ke vši smůle, nastoupil revizor.

Sakra! Zrovna dneska?

Sáhla do kapsy a nahmatala peněženku. Že raději nešla pěšky.

„Slečno... SLEČNO!“

„A-ano, hned, pane.“

Nervózně se rozhlédla. Křídový obličej se zapadlýma, jakoby prasečíma očkami se na ni upíral s neskrývanou škodolibostí. Pokusila se o jakýsi úsměv.

„Já... já jsem totiž strašně spěchala a zapomněla jsem si... označit lístek,“ vyhrkla s tvářemi v jednom ohni a přidala k tomu

provinilý úsměv.

Revizor se usmál taktéž, ale zcela jinak, a vyštěkl naoko vlídným hlasem:

„Tak to je *hezka* pohádka, slečno.“

Vykasal si rukávy a sáhl někam k pasu. Vypadal jako absolvent kung-fu kurzu. Podvědomě sebou škubla.

„Kampak, kampak!“ zařval najednou, až se celá tramvaj otočila, a stiskl jí pevně za rameno. Kdyby se tak nebála, vykřikla by bolestí. Zkřivila obličej do neutrální podoby.

Schody brala po třech, než se konečně dostala k proskleným dveřím, načež jí příjemně vypadající interiér dýchl do tváře závan tepla. Na vteřinu se zarazila a cítila, jak její srdce dělá přemety sem a tam po hrudním koši. Pokusila se uklidnit.

To půjde, zašeptala sama k sobě, ale moc přesvědčená nebyla.

Tři čtvrtě. Půl hodiny zpoždění. Přemýšlela, jestli to rovnou nevzdat. Přeci by nepřijali někoho, kdo nedokáže přijít včas ani na úvodní pohovor!

„Dobrý den, mohu se zeptat, kde tady najdu kancelář číslo 207?“ naladila co nejzářivější úsměv. Žena se otočila od počítače a máchla rukou směrem ke schodišti:

„Druhé patro, hned vlevo; vy jdete na pohovor?“

„Ano...“, vydechla zaskočeně.

„Tak vám přeju hodně štěstí...“, otočila se zase zpět k obrazovce. Radku překvapilo, jak rychle její zájem opadl, ale poděkovala a vydala se do jámy lvové.

Před kanceláří dvě stě sedm ji uvítalo několik zvadlých pohledů. Nervózně se rozhlédla, než se zařadila vedle vysokého tloušťáka v umaštěné kravatě. Tipovala to na koprovku.

„Taky na pohovor?“ otočil se na ni nečekaně rychle, až mu ve velkých kulatých očích zablesklo. Neznatelně přikývla hlavou.

„Tak to máte dobrý. Já už tu čekám hodinu a půl,“ zakýval hlavou znalecky a pohledem sjel všechny přítomné od hlavy až k patě.

Skončil na ní samotné. Zděsila se, když se na tak dlouho zastavil na jejím hrudníku. Ne, neměla tam žádnou skvrnu jako on na vázance, ujišťovala se.

„Měl jsem tu být v devět,“ pokračoval po chvíli v monologu. Souhlasně přikývla, ale nedala na sobě znát, že ji to těší.

Tak mám ještě šanci! pomyslela si. *No ale jestli tady budu tvrdnout hodinu ve společnosti... to-hohle...* Rozhlédla se kolem sebe, ale -

Po hodině si zvykla.

„Další!“ ozvalo se náhle ostrým sopránem.

Hrkl v ní. Podle rozpisu je teď řada na ní... Tloušťák ji bohužel opustil už před dvaceti minutami, ale nevyšel ven. Třeba se tam uvidí? Vykročila pověřivě pravou nohou a pokoušela se nevnímat ostré denní světlo, jež ji oslunilo na prahu.

„...a vy jste kdo?“ změřila si ji žena pohledem ještě dřív, než za sebou stihla zavřít dveře. Ruce v podivné poloze přesně korespondovaly s úzce staženými rty. Přiléhavý kostýmek si snad ta paní nechala ušít na míru povaze - na první pohled se zdál provokativně projatý, ale hned na ten druhý si každý musel uvědomit, že stříh neodhaluje ani tolik, co normální konzervativní žena může.

Radka se zhluboka nadechla, ale všechny připravené fráze ulétly drahou klimatizací. Zrudla a zakuckala se. Žena u stolu, kousajíc se do rtu, už určitě vymýšlela ty nejjedovatější věty, jimiž by ji mohla odzbrojit. Radka nasadila úsměv pokárané třináctky.

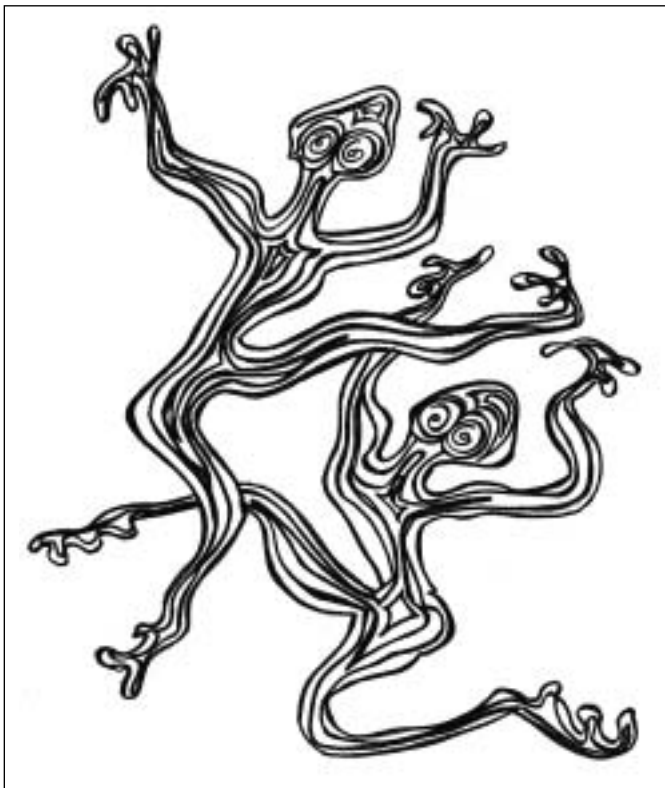
„Ptala jsem se vás,“ začala náhle pracovnice s přesnou artikulací, přičemž jí skenovala vnitřnosti (*Může vadit, že nemám slepák?* napadlo Radku zcela zcestně, ale hned si za to v duchu vynadala), „kdo jste. Odpovíte mi, prosím?“

Nasucho polkla a vyrazila ze sebe, jako by právě slezla z horské dráhy:

„J-jistě... Jmenuji se Radomíra Pšeničková a přišla jsem se ucházet o místo...“

Jak se to jmenuje?!

„...účetní,“ dodala za ní paní v kostýmku.

Iva Farrellová: *Dänikenův tanec*

Nejistě přikývla a pokusila se nasadit naučný výraz, ale všechno bylo tisíckrát horší, než si doma představovala.

„Dobře, paní... Pšeničková...?“ pozdvihla obočí pobaveně, „posadte se.“

Slečna! vykřiklo v Radce cosi a před očima jí vyskočil obraz Tomáše.

Ta husa se dotkla jejího skutečně citlivého bodu. Bezduše se posadila.

Mám mluvit já, nebo bude mluvit ona?

Chvilí bylo tíživé ticho. Radka se cítila jako na elektrickém křesle, uplynula nekonečně dlouhá doba a ona si jen prohlížela jakési papíry před sebou na stole. K tomu si ještě pohrávala s tužkou. Když měla skloněnou hlavu, nevypadala zas tak strašně, dokonce i trochu lidsky. Radce se dokonce zase začalo vracet ztracené sebevědomí.

Najednou zvedla oči a šedýma očima spočinula někde pod jejím nosem.

„Tak... mluvte přece!“ vyštěkla nervózně jako přidušená krysa.

Radka sebou bezděčně cukla. Všimla si, jak pohupuje perem v pravé ruce jako metronom. „Je mi...“

„No to tady mám, řekněte mi spíš, proč chcete tohle místo,“ vychrlila ze sebe neskuteč-

nou rychlostí. Jako už tolikrát za dnešek se s tímhle místem v duchu rozloučila.

Ani netušila, že ji nechá vůbec promluvit, a teď tohle. Začala mluvit a mluvit jako doma před zrcadlem, vysvětlovala, máchala rukama a ukazovala na dokumenty, které ležely před úřednicí. Čím déle ale mluvila, tím víc cítila, že za okamžik na ni ta žena vytasí nějakou peprnou poznámku. Visela na ní očima celou dobu, ale chvílemi Radka zachytila v jejím pohledu cosi nepřítomného. Donutila se na to nemyslet.

„Dobře, to stačí,“ zamrkala úřednice najednou a něco si zapsala na arch papíru.

Byl to první okamžik po několika minutách, kdy bylo skutečně patrné, že žena nad ní přemýšlí.

Hovořily spolu ještě chvíli, ona se hrabala ve svých dokumentech a pokládala jednu otázku za druhou, aniž by jí dávala čas na rozmyšlenou. Radka byla donucena mluvit bez přemýšlení a v duchu byla v ustavičném strachu, že řekne nějaký nesmysl. Konečně se jí podařilo říci něco smysluplného, když vtom pracovnice v kostýmku sklopila oči a se zájmem si urovnala botu. Nevěděla, jestli pokračovat. Váhavě mluvila dál, ale když ji i po

osmi dalších větách ignorovala a pohlédla na ni jen letmo, zarazila se. Úřednice se znovu kousla do rtu a věnovala Radce pohled hodného strýčka nad dítětem, co rozbilo nejvzácnější talíř po babičce. Vzdychla.

„Pokud už k tomu nemáte co dodat...“

Potichu vstala a zastrčila židli. Radce se rozšířily zornice - poprvé za tu dobu, co je tady, vstala! Užasle se také postavila a zírala na ruku, kterou jí žena podala. Stála tam a ne a ne rozpohybovat ztuhlou paží. Vzhlédla k jejímu obličejí, kde už se zase začal hromadit vztek. Ostře máchla rukou, až se dlaní musela opřít o elegantní stůl, aby v amoku neupadla, a tím nejvyšším, nejtáhlejším tónem, jaký kdy Radka slyšela, vykřikla:

„Tak už jděte!!“

Jako by Radku něco koplo mezi žebra. Musela za ní zůstat hořící čára.

A tak se zase šourala po ulici nepřítomných aut a zvonících tramvají. Jeden pohovor. A klid. Klid bušícímu srdci hluboko v hrudním koši - tohle není konec světa, ale zastávka na Národní třídě.

Vtom se proti ní objevila známá postava v kostýmku a Radku jako by polili studenou vodou.

Objektivem Zdeňka Habra

Podzim 2003

Kam na výlet

K jezírkům u Břidličné

Kdo nezná areál jezírek v bývalých lomech na břidlici, může se k nim na krátkou vycházku vypravit od jara do podzimu. Lze tam snadno dojet na kole, od autobusu či vlaku ČD, od stanice Břidličná-zastávka tam lze dojít pěšky za půl hodinky.

Přejdete-li u vlakové zastávky silnici a stezkou kolem domků sestoupíte u železničního mostu k potoku zvanému Polička, dáte se za potokem vpravo nahoru po dlážděné cestě. Nahoře půjdete přímo ulicí Polní mezi domky a zdejší asfaltka vás povede dále k lesu. Před lesem vpravo nahoru zpevněná cesta odbočí k objektům ve svahu, které patří zdejšími zájmovým organizacím. Nezpevněná cesta pak pokračuje dále po zarostlém pravém břehu zdejšího potůčku k lesu a zakrátko asi po 200 metrech vás přivede k oploceným rybníčkům a pstruží líhni, které patří Rybářskému svazu. Vpravo u cesty tam poblíž najdete na úpatí strmé břidlicové haldy i studánku, ale k jezírkům musíte jít ještě dále. Břidlicových odvalů - hald jsou zde spousty, jsou většinou strmé, zarostlé převážně náletovými dřevinami i lesními stromy, hlavně modřínů a smrky. Kdysi zde těžená břidlice, která se nevyexpedovala, byla vyskládána tak, aby nedocházelo k sesuvům odvalů. Při výstupu a hlavně sestupu z příkrých svahů je třeba dávat si při chůzi pozor na cestu.

Vlevo za plotem pstruží líhne vás pěšina povede úbočím haldy až na nejvyšší vrcholovou plošinu, odkud je zajímavý pohled jak na město, tak na vzdálený hřeben Hrubého Jeseníku k Vysoké holi. Pod vrcholem vpravo dole je ve starém lomu větší z jezírek, k jehož hladině můžete sestoupit, dokonce jezírko

i obejít a pak se vrátit opět stejnou cestou dolů k rybářskému objektu. U křižovatky několika pěšin ještě před ním najdete odbočku do travnatého údolíčka, kde se občas scházejí trampové. Nutno říci, že je zde bezvadný pořádek, nenajdete žádné odpadky jako v jiných místech, kam přichází více turistů.

Od domku rybářů vede dále cesta vlevo, která vás asi po 100 metrech přivede k dalšímu jezírku. To je přímo u cesty vpravo a je mnohem romantičtější. I když v létě láká hladina jezírka ke koupání, je třeba se mít na pozoru, protože zde před nedávnými roky přišel o život mladý chlapec. Vpravo nad malým jezírkem, které lze také obejít, můžeme vstoupit na horní plošinu zdejší haldy, která je pokryta hustým vysokým mechem a je jakoby stvořená pro pohádkové bytosti. Paní Irena Šindlářová uvádí ve své knížce starou pověst, která vypráví o tom, že zdejší místa obývali nezbední permoníci, kteří prováděli lidem všelijaké naschvály a měli radost, když mohli člověka potrápiti. Ale pracovníkům ve zdejších lomech se jejich šprýmy ne líbily a prosili o pomoc zdejšího Vládece lesů. Ten však dlouho o lidských přáních nevěděl, protože měl přes den uši zacpané chomáčky mechu. Až se jeden muž, který se vracel z odpolední směny, rozhodl přemýšlet v noci v tichu lesa o životě, jeho myšlenky Vládece lesů zachytil. Všem permoníkům pak poručil, aby sundali své čepičky a obrátili je naruby. Tím se proměnili permoníci v mechové skřítky, kteří se začali živit lidským smutkem a lidem potom přinášeli pocitu štěstí. A tak dnes, když lidé navštěvují zdejší území, mohou zde při procházce prožít příjemné chví-

ky v zajímavém a čistém prostředí.

Kdo má zájem o delší vycházku, může za malým jezírkem pokračovat cestou lesem proti proudu zdejšího potůčku a dále přes louku dojít k asfaltové silničce, která ho povede lesem poblíž Červeného vrchu vlevo. Silnička cca po 4 km končí dole vlevo u vlakové zastávky Břidličná-lesy. Ti, kdo tuto vycházku nechtějí absolvovat, se mohou vrátit do Břidličné stejnou cestou, po které k jezírkům došli. Břidličná, do r. 1950 nazývaná Frýdlant nad Moravicí (Německý Friedland an der Mohra), dostala své jméno podle břidlice, která se zde kdysi hojně těžila. Starý turistický průvodce z dob první republiky uvádí, že tam byly tři břidlicové lomy. Zdejší závod Basaltwerk, patřící řádu německých rytířů, odtud v únoru 1909 úspěšně odeslal první zásilku této suroviny pro úřad v Olomouci. Ve válečných letech 1915-1917 se pro vojenské účely odesílalo denně až 60 vagónů břidlice. Do konce první světové války zde mimo místní pracovníky pracovalo i 30 italských válečných zajatců, kteří nastoupili po odchodu 80 ruských válečných zajatců. Později zájem o tento materiál upadl a v době hospodářské krize ve třicátých letech minulého století byla těžba břidlice zastavena úplně.

Dnes je Břidličná známá díky hliníku a lze jí jen přát, aby zde místní lidé vždy našli zaměstnání a nemuseli za prací dojíždět do vzdálených míst.

(Informace: Remeš, Doucha - Ilustrovaný průvodce severní Moravou, Fr. Tutsch: Rýmařov a Rýmařovsko.)

Za KČT Hana Kašparová

Úsměvně

Kůň by se splášil

Ať chceme nebo ne - jeseň je tu. Pro naše předky byl podzim symbolem sklizně, příprav na zimu, kopání brambor, sběru ořechů, vinné révy, trhání jablek a krouhání zelí a vaření povidel a pálení slivovice a sušení hub a a... Dnes jako by tento čas ztrácel na své symbolice a atmosféře. Vždyť v nabitých supermarketech koupíme cokoli a kdykoli. Že nás vyjdou brambory tolik co banány? Koupíme rýži nebo těstoviny.

Podzim je přípravou na zimní spánek, někdy nás překvapí svými rozmary. Jeden den je mlha, že i ptáci chodí raději pěšky. Druhý den osedlá pan Podzim barevnou kobylu - to je pak nádhera! Kolik odstínů žluté, hnědé, oranžové a ještě i krásně zelené. Nádherný pohled na ranní mlhu v údolí, pavučinu posetou rosou, motýla unaveného létem. Podél cest putují stromy v klaunovských kabátech, šípky, jeřabiny i trnečky jsou nabitě vitamíny tolik potřebnými pro zimu.

Jdu takhle našim městem a zdá se mi, že i množství budov se obléklo do barevného.

Nové fasády zajímavých barev na Hornoměstské, Větrné, Pivovarské, Jungmannově i dalších ulicích, dokonce i pivovar se oblékl do nového, sytější zeleného. Zelená prý uklidňuje, tak dobře. Barevná jsou i hnízda (ne ptačí), ale pro separovaný odpad. Je jich

v ulicích dost, žlutá, modrá, zelená, ale hnízda často nevyužitá, a zato kolem se válejí nezmačkané plastové láhve, krabice od čistících prostředků i proložky od vajec, zbytky jídla, obaly od elektrospotřebičů, papíry i papírky. Pořádkumilovnost není naší silnou stránkou, bohužel. Chodíme kolem, odsoudíme v duchu toho, kdo objemný odpad nacpal mezi nádoby na odpad, zakrouťme hlavou. Jdeme parčíkem a je to ne jantarová, ale pomerančová stezka. To na jídelničku nedaleké školní jídelny byly na přilepšenou pomeranče. Jsou načaté i úplně nedotknuté. Minulý týden byla ta stezka jablečná. Proč by školáci jedli vitamíny? V hamburgerech a hranolcích je jich víc. Rodiče nevidí jejich konání, tak nepozorovaně letí i svačina ke kontejneru. U popelnice zahlédnete zavařeniny, části nejrůznějšího oblečení i pár bot. Věřte mi, chodím městem a doporučuji: Začněme každý u sebe.

Kdyby ten nepořádek viděl kůň slabší na nervy, splášil se!

Si

Mikrospánek za volantem

Ve čtvrtek 27. září se v Malé Morávce vymstil mikrospánek 36leté řidičce. Vlivem únavy krátce usnula, v zatáčce jela rovně a narazila do vzrostlého stromu. Při nehodě utrpěla lehké zranění, na autě vznikla škoda asi za 15 tisíc korun.

Plně se řízení nevěnoval 26letý řidič vozidla Daewoo Tico, který projížděl tentýž den Janovicemi. Na přímém úseku komunikace narazil do stojícího vozidla 65letého řidiče. Vínik nehody utrpěl při nárazu zranění s dobou léčení okolo jednoho měsíce, zraněn byl i jeho 27letý spolujezdec. Bez zranění nevyvázla ani posádka druhého vozu, 60letá spolujezdkyně byla zraněna lehce. Na Daewoo vznikla škoda ve výši okolo 50 tisíc Kč a na zaparkovaném Mitsubishi asi za 100 tisíc Kč. Šetřením nehody na místě bylo zjištěno, že poškozený 65letý řidič stál s vozidlem v úseku, kde je to vodorovnou dopravní značkou zakázáno, čímž se také dopustil dopravního přestupku.

K další nehodě došlo 3. října za Starou Vsí. 40letý řidič při průjezdu zatáčkou najel ze suchého na mokrý povrch komunikace, dostal smyk a sjel do příkopu. Na autě vznikla škoda za 40 tisíc Kč. Nejvíce nevhodným dnem v poslední době byla neděle 7. října. Ve 4 hodiny ráno došlo k vážné nehodě mezi Dolní Moravicí a Novou Vsí. Opilý 20letý řidič fordu zde na přímém úseku nezvládnul řízení, vjel za okraj komunikace a narazil do stromu. Na autě vznikla škoda za 40 tisíc Kč. Mladý řidič utrpěl zranění s dosud neurčenou dobou léčení. Policisté mu na místě zadrželi řidičský průkaz.

Bodl rybáře do oka

Z násilného jednání byl v těchto dnech obviněn 50letý muž z Rýmařova. Trestných činů výtržnictví a ublížení na zdraví se měl dopustit 26. dubna tohoto roku na břehu edrovického rybníka, kde fyzicky napadl 68letého rybáře. Přiběhl k němu, nadával mu, chytil ho pod krkem a pak ho několikrát kopl do oblasti ledvin. Navíc ještě rybáře prstem bodl do

levého oka. V útoku přestal až ve chvíli, kdy se na místo blížili svědci. Obviněný ještě napadenému polámal dva rybářské pruty a poškodil jeho auto. Rybáři tím způsobil hmotnou škodu za asi 1 400 Kč a k tomu zlomeninu bederního obratle.

Zmizely poklopy z kanalizace

Celkem osm litinových poklopů kanalizace vytáhl z rámu a odcizil neznámý pachatel mezi 25. zářím a 1. říjnem v Dolní Moravici. Poklopy měly rozměr 48 x 48 cm, výšku 9,5 cm a celkovou hodnotu asi 8 000 Kč.

Vyráběl marihuanu

V pondělí 1. října byl z trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů obviněn 21letý mladík z Rýmařova. Svě trestné činnosti se měl dopouštět nejméně od roku 2004, když každoročně pěstoval ve větším množství konopí seté. To pak sušil, vyráběl marihuanu, kouřil ji a dával svému bratrovi. Část letošní úrody policisté zajistili. Stíhání mladíka je vedeno na svobodě.

Na služebnu přišel dezorientovaný mladík

Opoledne 2. října se na rýmařovskou služebnu dostavil místní 19letý mladík, který je podezřelý z porušování domovní svobody a poškozování cizí věci na Rýmařovsku. Byl značně dezorientovaný, a proto mu policisté zajistili lékařské vyšetření, po kterém lékařka nařídila převoz mladíka do psychiatrické léčebny. Tam byl dopraven sanitním vozem za asistence policisty. Mladík mohl být vzhledem k anamnéze a minulosti pod vlivem návykových látek. Po stabilizaci jeho zdravotního stavu bude pokračováno ve vyšetřování mladíkovy případné trestné činnosti.

Invalidní důchodci okradeni: Kriminalisté mají podezřelé

Druhého října dopoledne přistoupil neznámý pachatel na chodníku u kulturního domu v Břidličné zezadu k 61leté ženě a vytrhl jí z ru-

ky igelitovou tašku. V té byla uložena peněženka s hotovostí 1 300 Kč, občanským průkazem, zdravotní kartou a brýlemi. Pachatel pak utekl směrem k centru obce. K jeho popisu okradená žena uvedla, že se jednalo o mladíka vysokého asi 170 cm, štíhlé postavy, v černé mikině s kapucí. Při ohledání místa činu byl nasazen služební pes. Ve vzdálenosti asi 300 metrů od místa činu byla nalezena odcizená igelitová taška s dioptrickými brýlemi. Během vyšetřování této události ustanovili bruntálští kriminalisté dva podezřelé mladíky.

Padesátka lidí pátrala po turistovi

Ve večerních a nočních hodinách 4. října proběhla rozsáhlá pátrací akce po 69letém muži ze Vsetínska, který se ztratil v okolí Rešovských vodopádů. V tomto případě existovalo reálné nebezpečí ohrožení zdraví, či dokonce života pohřešovaného, s ohledem na venkovní teplotu, složitý lesnatý terén a věk muže. Na pátrací akci se podílela padesátka účastníků - vedle policistů z celého okresu, psovodů a kriminalistů také 36 dobrovolných hasičů SDH Rýmařov, Břidličná, Malá Morávka, Horní Město a příslušníků HZS Bruntál a Rýmařov. Nezraněného ztraceného turistu vypátrala nakonec hlídka rýmařovských policistů v obci Valšův Důl. Pátrání po pohřešovaném mohlo

být odvoláno a tříhodinová akce ukončena.

Dívka z dětského domova je stále pohřešovaná

Již od 1. října policisté pátrají po 16leté Daniele Šandorové, svěřenkyni Dětského domova ve Vrbně pod Pradědem. Dívka ráno toho dne odjela autobusem do Bruntálu, kde měla navštívit gynekologickou ambulanci, tam však nedorazila a do dnešního dne se nevrátila ani do Vrbna. Její mobilní telefon je nedostupný. Z dosavadních výsledků vyšetřování vyplývá, že se může zdržovat v jiném okrese, či dokonce v zahraničí v mužské společnosti. K popisu pohřešované dívky přikládáme fotografii. Je po ní vedeno celostátní pátrání. O pobytu Daniely Šandorové přijme informace každá policejní služebna či linka 158. Je možné rovněž v pracovní době kontaktovat přímo bruntálské pátrače na tel. 974 731 336.

Dopravní nehoda, ke které došlo 7. října na frekventované křižovatce ulic Opavské a Revoluční
Foto: Miroslav Škoda

Tragická nehoda si vyžádala lidský život

74letý řidič škodovky staršího typu nezvládl 9. října mezi Dolní Moravicí a Malou Morávkou řízení. Z dosud nezjištěných příčin vyjel z vozovky a s autem narazil čelně do stromu. Následky nehody bohužel nepřežila jeho 70letá spolujezdkyně, která zemřela na místě. Zraněný řidič byl hospitalizován. Okolnosti nehody jsou v šetření.

Foto: archiv PČR Bruntál

Pozvánka

Pro děti a rodiče
na Zábavný projekt
o známém i neznámém
ze třídění odpadů

Tonda Obal na cestách

V úterý 30. 10. ve 14.30
V PROSTORÁCH KOMUNITNÍHO CENTRA GYMNÁZIA

Organizace a spolky

Slezská diakonie nabízí půjčovnu hraček a pomůcek pro děti

Poradna rané péče Slezské diakonie pomáhá rodičům, kteří mají obavy o vývoj svého dítěte. Důvodem může být např. předčasné narození, zdravotní postižení nebo opožďování vývoje. Poradkyně (speciální pedagog, sociální pracovnice) dojíždí přímo za rodinou do její domácnosti. Kromě toho, že pomáhá rodině vyrovnat se s její situací, přináší také speciálněpedagogické poradenství a návrh programu na rozvoj dítěte, spolu s rodinou řeší např. problémové chování dítěte nebo nácvik nových dovedností.

V rozhovoru s poradkyní uvedla jedna maminka dítěte, co se změnilo, když k ní začala jezdit raná péče: „Nejsem už tak osamocená, mám si s kým popovídat, někdo vidí naše pokroky a pomáhá s rozvíjením Honzika.“

K úspěšné stimulaci vývoje je neméně důležitá správná volba hraček a pomůcek, prostřednictvím kterých se dítě učí a které mu

pomáhají. Pořízení moderní hračky, speciální nebo rehabilitační pomůcky může značně zatížit rodinný rozpočet, proto disponuje Poradna rané péče půjčovnou hraček a pomůcek, které poskytuje rodinám zdarma. Rodiče tak mohou vyzkoušet, jestli hračka dítě oslovila, a teprve poté investovat do nákupu. Hračku či pomůcku je také možné zapůjčit jen na dobu, po kterou se dítě potřebuje učit nové dovednosti.

K dalším aktivitám Poradny rané péče patří organizování setkávání rodin, seminářů, sociálněprávního poradenství. Na poradnu se mohou obrátit rodiny s dětmi od narození do sedmi let, a to telefonicky (731 191 868). Koordinátorka poradny jim zodpoví jejich otázky a domluví termín schůzky v domácnosti rodiny nebo na jiném místě poblíž jejího bydliště. Více informací je na stránkách www.sdk.cz.
Mgr. Ivana Pavlíková

Foto: archiv Slezské diakonie

Stránecktí vzdávali hold horským jabloním

Obecně prospěšná společnost Sovinecko, o. p. s., připravila o minulém víkendu 12. - 14. října v prostorách své klubovny ve

Stránském druhý ročník sadařské soutěže o Horskou jablono roku. Podmínkou účasti v soutěžní přehlídce bylo dodání sedmi kusů ja-

blk jednoho druhu z jabloní vypěstovaných v nadmořské výšce nad 500 metrů. Letošní soutěže se překvapivě zúčastnilo čtyřiatřicet vzorků. Mezi nejčastěji zastoupené odrůdy patřily Rubín, Rubínola, Ontário, Topas, Boskopské, ale i Panenské, Matčino, Gloster a další.

Pětičlenná porota po uzávěrci v pátek 12. října bodovým systémem hodnotila vzhled, aroma a chuť přihlášených vzorků jablíček. Na třetím místě se umístila jablono Šampion manželů Šedých z Jiřkova, místo druhé obsadila jablono Rubín manželů Vrbeníkových ze Stránského a titul Horské jablono roku 2007 získala čtyřletá jabluňka Rubín manželů Sekáčových z Rýmařova.

Po oba víkendové dny se k čaji a kávě podávalo pečivo s jablečnou náplní od místních i přespolních hospodynek, popíjely se jablečné mošty a destiláty a živě se rokovalo. Součástí Svátku jabloní ve Stránském byl prodej ovocných stromků a keřů. V neděli pořadatel soutěže Petr Schäfer provedl slavnostní dekorování vítězné jablono ozdobnou stuhou na zahrádce manželů Sekáčových v Zahradní ulici v Rýmařově.

Víkendová akce se setkala u veřejnosti s velkým ohlasem a Sovinecko, o. p. s., chce v této tradici pokračovat, podle slov organizátora i za větší účasti médií a snad i populárního komentátora Přemka Podlahy z televizního pořadu Receptář prima nápadů. JiKo

Foto: archiv Sovinecka, o. p. s.

Zpravodajství města Břidličné

Memoriál Honzy Hnila

V sobotu 6. října se v Břidličné uskutečnil 2. ročník šachového turnaje s názvem Memoriál Honzy Hnila v rapid šachu (hře s omezeným časovým limitem na partii). Tento turnaj je současně hrán jako přebor okresu Bruntál. Turnaj je pořádán pod záštitou šachového oddílu TJ Břidličná a díky velké pomoci sponzorů, kterými jsou: Město Břidličná, MOS, s. r. o., Břidličná a také AI Invest Břidličná, a. s.

Oproti předpokladům se turnaje zúčastnilo pouze 30 hráčů, většinou z okresu Bruntál. Pořadatelé vynaložili na přípravu a propagaci turnaje mezi šachovou veřejností mnoho úsilí, přesto se konečný efekt v podobě vysoké účasti hráčů nedostavil. Díky příspěvkům sponzorů mohly k tradičním cenám přibýt i krásné poháry pro tři nejlepší a také putovní pohár pro okresního přeborníka. Největším lákadlem byla jako vždy prémie za první místo v podobě láhve domácí slivovičky.

Velmi kladně lze hodnotit potvrzení teorie, že šachy jsou hrou pro všechny generace. Na tomto turnaji toho byli dokladem nejmladší účastník Jan Štefanišin z Rýmařova a pak nejstarší František Fojtů z Vrbna pod Pradědem. Jejich věkový rozdíl je neuvěřitelných 77 let.

Turnaj se hrál na devět kol tzv. švýcarským způsobem; soupeři byli postupně nasazováni do jednotlivých kol počítačem. Sešla se zde celá řada velmi kvalitních hráčů a předpoklad ostrého boje o vítězství se do puntíku naplnil. Nejsilnější hráč nejvýše nasazený Pavel Kárník z Bruntálu se musel spokojit se třetím místem. Domácí hráč Ladislav Vaněk bojoval o vítězství, ale v závěru turnaje se ukázal lepším Vít Valenta ze Šumperka, který se stal celkovým vítězem turnaje. Druhý skončil již zmiňovaný Ladislav Vaněk z Břidličné, který se tím pádem stal okresním přeborníkem v rapid šachu.

Úspěchem pro domácí je čtvrté místo Jiřího Hnila. Jeden z hlavních organizátorů turnaje Alan Krečmer, v přemíře povinností spojených s tímto turnajem, zůstal za svým očekáváním a skončil na začátku druhé poloviny

účastníků turnaje. Turnaj přispěl ke vzpomínce na dlouholetého člena šachového oddílu Honzu Hnila, kterému bychom pokračováním tohoto turnaje chtěli vzdát nejvyšší poctu i v dalších letech.

Alan Krečmer

Vítězové - zleva na třetím místě Pavel Kárník, uprostřed vítěz Vít Valenta a vpravo domácí Ladislav Vaněk - druhý v turnaji.

Foto: Alan Krečmer

Oddíl kuželek

V probíhající sezóně 2007 - 2008 hrají obě družstva kuželkářů krajský přebor Olomouckého kraje. První družstvo si vede velice dobře, je na třetím místě s minimální ztrátou na vedoucí celky. Naopak druhému našemu družstvu se nevede a uzavírá tabulku se dvěma body.

Výsledky:

1. kolo: • Břidličná A - Horní Benešov 12:4, nejlepší z našich Leoš Řepka - 384 kolků
• Spartak Přerov - Břidličná B 12:4, nejlepší Zdeněk Fiury ml. - 455 kolků

2. kolo: • TJ Krnov - Břidličná A 6:10, nejlepší Jaroslav Doseděl - 422 kolků
• Břidličná B - SKK Jeseník 4:12, nejlepší Zdeněk Fiury ml. - 399 kolků
3. kolo: • Břidličná A - B 14:2, nejlepší z A Leoš Řepka, z B Zdeněk Chmela - 401 kolků
4. kolo: • Sigma Olomouc - Břidličná A 8:8, nejlepší Jiří Večeřa - 438 kolků
• Břidličná B - Tatra Litovel 12:4, nejlepší Zdeněk Fiury st. - 412 kolků
5. kolo: • Břidličná A - KKŽ Sternberk 6:10, nejlepší Čestmír Řepka - 417 kolků

Pozvánka

Základní škola v Břidličné připravuje pro malé i větší děti na úterý 23. října akci nazvanou Uspávání broučků. Sraz všech účastníků je u ZŠ Břidličná v 15 hod., kdy začíná zábavné odpoledne na hřišti i v budově ZŠ, dále je na programu volba nejlepší masky, lampiónový průvod od budovy ZŠ k městskému úřadu a další nebudeme prozrazovat. Přijďte se dobře pobavit.

Zajímavá výstava

Ve dnech 1. - 14. října proběhla v prostorách Penzionu Eliška velmi pěkná a nevšední výstava. Postaraly se o ni Lucie Giblová a Zdenka Kosíková. První jmenovaná předvedla techniku, která se nazývá „decoupage“, přeloženo pro laiky - ubruskovou techniku, kterou se zdobí květináče, tvoří obrázky a jiné. Paní Zdenka Kosíková se zase prezentovala obrazy a obrázky malovanými volnou technikou. Tato výstava byla zároveň pojata jako prodejní, a tak se k překvapení vystavovatele většina vystavených exponátů stěhovala k novým majitelům. O výstavu byl neskutečný zájem a obě dámy povzbuzeny úspěchem plánují uskutečnit do konce roku ještě jednu podobnou výstavu. Věříme, že se jim to podaří a zájemci o tyto zajímavé techniky si opět přijdou na své.

Jedna z vystavovatelek Zdenka Kosíková

Výsledky posledních zápasů v kopané

Chomýž - Břidličná 2:1, poločas 0:1. Škoda že mužstvo neudrželo vedení z prvního poločasu a po chybách inkasovalo. Branku za hosty dal Divacký.

Břidličná - Bruntál 6:1, poločas 3:1. Velmi dobrý výkon v semifinále okresního poháru proti favoritu utkání. Škoda že takový výkon nepodávají v mistrovských zápasech. O branky se rozdělili: Patrman 2, Calek, Minich, Veselka a Urbánek po jedné brance. Ve finále okresního poháru se naši hráči střetnou s druhým vítězem semifinále Malou Morávkou, která porazila Vrbno p. Pradědem.

Břidličná - Zlatníky 1:0, poločas

1:0. Vyrovnané utkání, šance byly na obou stranách, domácí podržel brankář a hosty zase od pohromy zachránilo břevno. Branku vstřelil Patrman.

Břidličná - Troubelice 4:1, v přátelském utkání starých gard se po přestávce prosadili domácí lepší fyzickou kondicí a proměněním šancí.

Břidličná - Úvalno 3:3, mistrovské utkání dorostenců. Další promarněná šance domácích, třetí remíza na domácím hřišti, naši fotbalisté nevyužili oslabení soupeře o vyloučeného hráče, a i když se hrálo převážně na polovině hostů, nedokázali vstřelit vítězný gól.

Připravil Daniel Mach

Mužstvo staré gardy Břidličné - perlička: úplně vpravo stojí Petr Kostelník, současný velmi úspěšný trenér divizních fotbalistů Rýmařova

Fotbalové utkání se Zlatníky

Fota: Daniel Mach

TONDA OBAL v ZŠ Břidličná

Ve středu 26. září přijelo k Základní škole v Břidličné auto z Prahy. Žáci byli zvědaví, proč asi dorazilo a co to pro ně znamená. Vše se záhy vysvětlilo.

Na středu byla totiž dohodnutá přednáška o třídění odpadů, kterou připravila firma EKOKOM ve spolupráci s SK ASK ČR při ZŠ Břidličná.

V ní se žáci dozvěděli spoustu

zajímavých informací o třídění odpadu. Na závěr si zahráli hru, v níž měli poznat, co do kterého kontajneru patří, a nebylo to vůbec jednoduché. Zůstal prostor i na dotazy. Žáci se pana Hendrycha ptali na to, co je ještě zajímavé. Pak se na oplátku ptal on. Pro ty, kteří dávali dobrý pozor, a tak mohli odpovědět na otázky, byly připravené ceny.

Nazdar, sláva výletu

Že na takové popěvky je ještě příliš brzy, že jsme si popletli měsíce? Ale kdepak! To se jen mohli radovat ze zdařilého výletu naši nejlepší sběrači PET vršků.

Přestože jsme letos nebyli první, přece jen se ve spolupráci s SK ASK podařilo výlet zajistit.

Proto se v pondělí 24. září rozjel autobus směrem do Zoo Olomouc, arboreta v Bystrovanech,

a samo sebou na krytý bazén v Olomouci. Tam se všem líbilo snad nejvíc. Přispěli k tomu zaměstnanci bazénu, kteří zapnuli o něco dříve vířivku, přivřeli oči u skluzavky a vyhradili část bazénu jen pro nás.

Tak co, pojedete příště také? To zaleží jen na tom, jak pilně budete sbírat PET vršky, soutěž totiž stále pokračuje! ZŠ Břidličná

Fota: archiv ZŠ Břidličná

Z okolních měst a obcí

V Horním Městě vyroste sportovně-rekreační areál

Obec Horní Město se chystá na evropské dotace a prioritou je vybudování sportovně-rekreačního areálu, na který již byla zpracována studie. Hlavní aktivity jsou soustředěny do prostoru vymezeného obytnou zástavbou, areálem školky a fotbalovým hřištěm.

Ve dvou nástupních místech jsou navrhovány parkovací plochy, které budou sloužit především pro parkování vozidel obyvatel bytových domů, ale také jako záchytná parkoviště při pořádání společenských, resp. sportovních akcí v areálu. Objekt šaten je navrhován jako víceúčelová budova se šatnami včetně sociálního zázemí, bufet s přípravnou, klubovna, WC pro veřejnost, garáž pro sněžný skútr. Na objekt šaten navazuje kamenná dlažba s pergolou a ohništěm, které spolu s piknikovištěm budou sloužit k pořádání nejrůznějších venkovních společenských akcí. Rovněž

zde bude situováno dětské hřiště s herními prvky pro děti (0) 3-6 let a 6-12 (14) let a víceúčelové hřiště pro tenis, volejbal, nohejbal, malou kopanou, házenou a košíkovou. Fotbalové hřiště bude doplněno krytou tribunou a stávající travnaté hřiště bude zrekonstruováno na hřiště pro plážový volejbal.

V prostoru mezi fotbalovým hřištěm a areálem školky je navrhováno robinsonádní hřiště pro jízdu na kole, cyklokros, jízdu na kolečkových bruslích a skateboardu s terénními modulacemi a herními prvky, jako je lanový most, prostorová šplhací síť, skluzavka. Terénní modulace budou v zimě sloužit k sáňkování menších dětí. Vnitroareálová cestní síť umožní vytvoření „parkového“ rekreačního okruhu, na který navazuje fit-stezka s tělocvičnými prvky, která bude v zimě strojově upravována jako běžecská stopa s večerním osvětle-

ním. Návrh také počítá s doplněním a rekonstrukcí přírodních prvků dosadbou smíšených porostů stromů, keřů, dosadbou alejových stromů a rekonstrukcí trávníkových ploch.

Obec Horní Město získala v současné době dotaci Moravskoslezského kraje na podporu přípravy projektové dokumentace

s tím, že jsme se zavázali, že v příštím roce podáme žádost o dotaci na realizaci této akce. Už dnes víme, že samozřejmě žádost o poskytnutí dotace z ROP podáme a do dvou let vyroste v naší obci sportovně-rekreační areál pro všechny věkové skupiny i pro návštěvníky regionu. *Eva Machová, starostka*

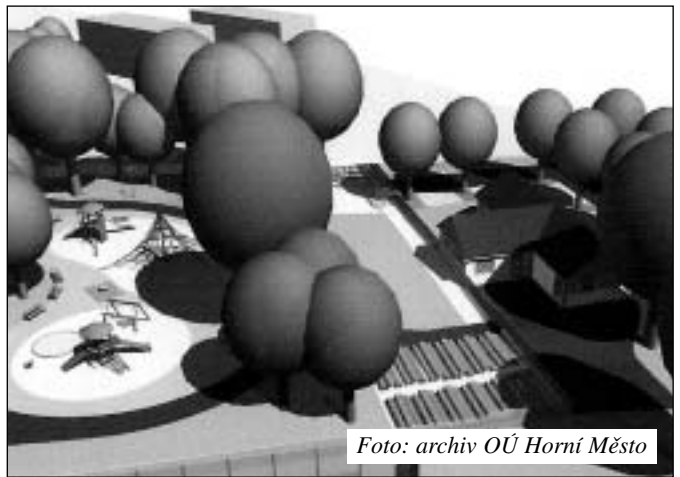

Foto: archiv OÚ Horní Město

Drak chrlicí oheň: Další atrakce řezbáře Halouzky

Řezbář Jiřího Halouzku z nedalekého Jiříkova není třeba dlouze představovat. Proslavily jej české rekordy, zejména monstrózní plastika největší dřevěné sochy Praděda, nejrozměrnější vyřezávaný obraz a největší betlém, díky němuž se také nedávno zapsal do světové knihy Guinnessových rekordů. A právě posledně jmenované řezbářské dílo, a také životní jubileum 50 let a novorozený syn, byly pro něj příležitostí, aby v Pradědově galerii U Halouzku uspořádal přátelské neformální setkání rodiny, svých

přátel a starostů a starostek okolních obcí.

„*Toto setkání je o přátelství, o komunikaci mezi lidmi. Uspořádal jsem jej zejména pro ty, kteří se mnou komunikují na úrovni 'pomozme si navzájem a budme přáteli'.* Nemusíme pořád jenom makat, ale je potřeba si někdy odpočinout a mít dobrou pohodu. Druhou životní pravdou je, že mi to v tom letošním roce všechno tak nějak dobře vyšlo,“ svěčil se dnes již světoznámý řezbář Jiří Halouzka. Podle jeho slov je udělení certifi-

kátu za největší betlém světa nejvyšší dosaženou životní metou, které mohl vůbec dosáhnout. A že to bude v padesáti letech, připisuje řezbář spíše náhodě.

Další díla se začínají pod zručnými rukama pracovitěho člověka v jeho galerii pomalu rodit. Jednou z novinek pro příchozí bude zastřešená dřevěná lávka, která spojí dvě budovy výstavních expozic. „*Připravujeme výstavu malých moravských betlémů, u každého z nich bude vizitka se jménem a kontakt pro případné zájemce. Ve spolupráci s městem Rýmařov bychom chtěli zorganizovat další zajímavou akci pro naše návštěvníky pod názvem Noc draků,*“ prozradil dále řezbář Halouzka. V současné době má rozpracovanou dřevěnou plastiku, jak on sám říká, českého sedmimetrového tříhlavého draka vážícího pět tun, u kterého se bude choulit i jeho mládě. Originalita díla bude spočívat v tom, že drak bude skutečně chrlicí oheň. Celé dílo by Jiří Halouzka chtěl dokončit ještě v letošním roce.

„*Není bez zajímavosti, že kostru draka vytvářím podle filmového dokumentu o skutečných koster-ních pozůstatcích draků, které*

byly nalezeny v Rumunsku. Informaci o tom, že draci mohli skutečně existovat stejně jako dinosauři, a měli dokonce i křídla, přinesla v nedávné době také televize Nova. Byli to predátoři, ovšem s tím, že neměli tři a více hlav, to z nich udělala lidská představitost, báje a pověsti,“ doplnil svůj záměr Jiří Halouzka. Drak bude pochopitelně velkým lákadlem pro děti, protože se k němu bude vázat i jakýsi druh bajky či pověsti a pochopitelně si na něj budou děti moci vylézt.

Další připravovanou novinkou nejen pro děti budou dřevěné plastiky nejrůznějších mořských příšer, které budou lemovat vycházkovou trasu galerie U Halouzku, samozřejmě s možností si na každou z nich vylézt a pořádně ji prozkoumat. Vedle současných houpaček a prolézaček pro děti by měla z obrovského dutého stromu vzniknout i jakási jeskyňka. „*Děti se u nás určitě nudit nebudou,*“ dodal řezbářský mistr Halouzka, který další překvapení pečlivě tají. Návštěvníci Galerie U Halouzku, která je v Jiříkově otevřena denně od 10 do 17 hodin, se tedy mají na co těšit. *JiKo*

Taková je pravda

Po přečtení článku Michaely Dolákové „Reakce na článek“ (pozn. redakce: v minulém vydání RH) se mi zatajil dech nad tím, co jsem se dozvěděla. Vůbec nechápu, co se děje a o co výše jmenované jde. Připadám si jako natlakovaný hrnec, který každou chvíli vybuchne. Je velice snadné očernit člověka pomluvami, ale moc těžké dokázat pravý opak. Tak tedy:

Je pravda, že jsem Michaelu Dolákovou pozvala na letní soustředění v roce 2003 do Bruntálu (soustředění se souborem Stonožka z Bruntálu), 2004 do Rýmařova a 2005 pouze na prodloužený víkend v září. Je zcela běžné, že si soubory zvou lektoři nebo jezdí na různé workshopy a soustředění, aby načerpaly nové poznatky a zdokonalily se v tanečních technikách. Ve své taneční praxi jsem spolupracovala s celou řadou lektorů - se všemi však na bázi soustředění - nejinak tomu bylo i u Michaely Dolákové. Pouze v roce 1998, kdy jsem byla vedoucí tanečního souboru Hot Cats jsem velice úzce spolu-

pracovala s vynikající lektorkou Bohunkou Řešátkovou, také z Prahy, která pro mě vytvořila celou choreografii, ale také navrhla kostýmy a několikrát přijela, aby vše doladila a dokončila. Tady se můžeme bavit o autorství, které jí právem náleželo. Ani dnes tomu není jinak. Nikdy si nepřivlastním to, čeho je autorem někdo jiný (např. Nikola Čudovská - sólistka a tanečnice TK Jes, která vytvořila několik choreografií, nebo i děvčata sama). Nechápu, proč bych měla Michaelu Dolákovou jmenovat, když s ní již přes dva roky vůbec nespolupracuji.

Někdy jsem jako lektorka působila v různých souborech v Polsku a nikdy jsem neosočila vedoucí, že používají moje variace nebo moji hudbu. Samotná variace trvá cca 20 sekund, ale choreografie 3 - 4 minuty. Pokud si z jakékoliv variace vyberu prvky, které se mi líbí, a proložím je svými, vzniká nová variace. Tak proč bych měla Michaelu Dolákovou uvádět jako spoluchoreografku? Když například pojedete na školení jakého-

koliv zaměření a uslyšíte poznatky, které by vylepšily vaši práci, tak je zkusíte realizovat. To je přeci běžné a normální.

Další pro mě nepochopitelnou věcí je „výběr hudby“. Uslyšíte hudbu, která vás osloví, která vás inspiruje k vytvoření choreografie, tak ji použijete a je jedno, jestli se na ní tancují variace nebo se hraje v rádiu.

Michaela Doláková je zajisté dobrá tanečnice i choreografka, vytvořila řadu zdařilých představení, ovšem zapoměla podotknout, že vše s dospělými jedinci - absolventy tanečních konzervatoří. Já jsem také tanečnice, vedoucí a choreografka, také pracuji s absolventy, ale mateřských, základních a středních škol. Od prvopočátku je učím, jak má tanečník dýchat, chodit, běhat, držet tělo a nebát se soutěží.

V našem městě, ale i v tanečním světě působím dosti dlouhou dobu, proto se mě velice toto nařčení dotklo. Tanec je pro mě radost, láska, štěstí, které potřebuji k životu, tak proč toto všechno? *Alena Tomešková*

Řešení projektu „Jeseníky v naději“

Koncem června jsem s manželkou navštívil malebnou vesnici Rusava nedaleko Bystřice pod Hostýnem. Zaujalo mne kulantní řešení možnosti koupání s využitím solární energie. Obec Rusava provozuje více jak dvacet let krásné koupaliště vyhřívané

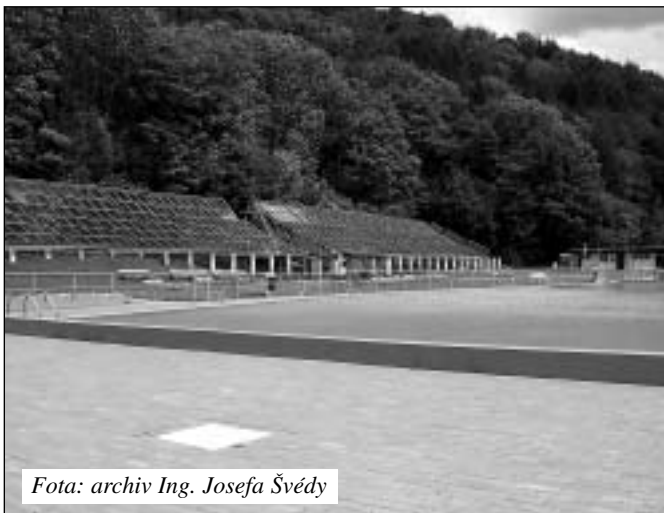
324 solárními kolektory. V době naší návštěvy měla voda teplotu 27°C. Jsem přesvědčený o tom, že toto je řešení pro všechny větší obce regionu. S využitím finančních prostředků EU, Fondu životního prostředí, případně ministerstva pro místní rozvoj.

Další příspěvek pro rozvoj turistiky v našich krásných horách je výstavba sítě rozhleden. Jako vzor může sloužit obec Červená Voda, která z prostředků Společného regionálního operačního programu (SROP) a s podporou Krajského úřadu Pardu-

bice postavila krásnou rozhlednu během jednoho roku.

Živě si dovedu představit stejně krásné koupaliště umístěné ve Flemmichově zahradě a podobnou rozhlednu na Stráni.

Ing. Josef Švéda, člen pracovní skupiny „Jeseníky v naději“

Fota: archiv Ing. Josefa Švédy

Ostravská zoo hýří podzimmními barvami

Podzim vstoupil rovněž do ostravské zoo. Areál Stromovky hýří podzimmními barvami a je i díky relativně dobrému počasí ideálním místem pro poklidné procházky. Nádherná místa podzimní zoo lze letos poprvé nalézt také v nedávno otevřeném Botanickém parku (park byl slavnostně otevřen 29. 6.). Vedle mnoha kilometrů cest a stezek nabízí park také celou řadu nových pobytových a vzdělávacích prostorů pro velké i malé návštěvníky -

Ptačí louku, Sluneční louku, Hřiště u slona či Altán. Botanickým parkem provádějí návštěvníky tři stezky: Cesta vody, Cesta stínů a Cesta lesa. Nejvýraznější ze stezek je Cesta vody, která vede po východní hranici areálu zoo podél stávajících vodních ploch, takže návštěvník, který se rozhodne pro procházku touto trasou, přijde s vodou do přímého kontaktu. Dostane se tak do blízkosti mokřadů a podmoklých míst podél potoků, lesních tůň

a rybníků. Svěbytný charakter má také Cesta lesa, kterou tvoří soustava lesních pěšin a které dominují vzrostlé buky a odpočinkové místo s vyhlídkou na rybník. Třetí stezka nazvaná Cesta stínů je vzhledem ke svažitosti trasy náročnější. Návštěvníci se na všech cestách mohou pohybovat po povalových chodnicích, můstcích nebo lesních stezkách.

Stanislav Derlich, oddělení pro kontakt s veřejností Zoo Ostrava

Sport

Rýmařovský desetiboj má za sebou druhou disciplínu

V pátek 5. října 2007 se sportovní nadšenci se silnou vůlí sešli na hřišti u kotelní, aby prověřili své běžecké schopnosti. Silné vůle bylo zapotřebí, poněvadž vydatný déšť čtvrt hodiny před zahájením udělal z dráhy, která svých charakterem připomíná spíše tankodrom, klouzačku. Přítomných 38 desetibojařů se nepříznivými vlivy nenechalo odradit a s vervou se pustilo do bojů o další body do soutěže.

V 17.00 se postavili na start muži kategorie C, kteří běželi 600 m. Od startu udával tempo favorit této kategorie Ivo Volek, který s přehledem zvítězil před Jaroslavem Lachnitem a třetím Jaroslavem Hofmanem.

Po mužích C odstartovaly obě ženské kategorie, které čekalo 1 000 m. Ženy A nasadily rychlé tempo, které nejlépe zvládla Katka Kolářová. S mírným odstupem proběhla cílem Lenka Czadronová na druhém místě a třetí skončila Andrea Továrková. V ženách B jako první prothla pomyslnou cílovou pásku Markéta

Míčková, v těsném závěsu za ní doběhla Marcela Valová, jako třetí Alena Jurášová.

Nejdramatičtější soubor o vítězství svedli v kategorii mužů B Josef Svedoník a Pavel Kolář. Ve sprintu v cílové rovině vynaložili veškeré síly a časoměřiči museli použít cílové fotografie, aby konstatovali, že o prsa zvítězil Josef Svedoník. Pavlu Kolářovi nepomohl ani mohutný předklon, který jej za cílem katapultoval k zemi, a tak se musel spokojit s druhým místem. Pro třetí místo si s přehledem doběhl Miloslav Slouka.

Nejvíce obsazenou startovní listinu měla jako tradičně kategorie mužů A. Na startu se jich sešlo 16. Byl to napínavý soubor a mnozí si sáhli až na dno svých sil. Zde si stylem start - cíl zajistil prvenství Ivo Soviš před Janem Sázelem a Pavlem Svatoňem.

Za organizaci děkujeme Pavlu Svatoňovi. Všem zúčastněným skládáme poklonu, běh na 1000 m je nejméně oblíbená disciplína.

Příští disciplína patří pro změnu

k těm oblíbenějším - je to střelba ze vzduchovky. Věříme, že v sobotu 24. listopadu v době od 8.00 do 12.00 si najdeme cestu do ma-

lého sálu SVČ v Rýmařově a v co největším počtu si přijedme zastřílet. Zveme i případné další zájemce. *Alena Jurášová*

Fota: archiv L. Křimského

Celkové pořadí po dvou disciplínách:

Ženy A:	A. Továrková	L. Czadronová	K. Kolářová
Ženy B:	B. Konečná	E. Sovišová	A. Jurášová
Muži A:	I. Soviš	J. Sázel	P. Svatoň
Muži B:	H. Janků	J. Svedoník	L. Křimský
Muži C:	J. Dřevo	A. Konečný	I. Volek

Výsledky běhu na 1000, resp. 600 m

Ženy A		Ženy B	
1. Kolářová Kateřina	3:50	1. Míčková Markéta	4:26
2. Czadronová Lenka	4:12	2. Valová Marcela	4:29
3. Továrková Andrea	4:25	3. Jurášová Alena	5:29
Muži A		Muži B	
1. Soviš Ivo	3:18	1. Svedoník Josef	3:36
2. Sázel Jan	3:19	2. Kolář Pavel	3:36
3. Svatoň Pavel	3:21	3. Slouka Miloslav	4:26
Muži C (600 m)			
1. Volek Ivo	2:10		
2. Lachnit Jaroslav	2:18		
3. Hofman Jaroslav	2:21		

Rýmařovští stolní tenisté opět bodovali

Uplynulý víkend byl pro mladé hráče ze SVČ Rýmařov ve znamení stolního tenisu. V sobotu 6. října reprezentovali náš oddíl Markéta Žatecká a Lukáš Rektouřík na prvním letošním republikovém turnaji v Havířově. Zde zřejmě podlehli nervozitě v prostředí dvou hal s osmnácti stoly a nepodali své standardní výkony. Svě určitě udělala i neskutečně špatná organizace, když po prvním zápase v 10 hodin dopoledne hráli další utkání až v 18 hodin večer! Vše si vynahradili o den později na prvním

okresním bodovacím turnaji ve Vrbně pod Pradědem, kde Lukáš zvítězil v kategorii starších žáků i dorostenců a Markéta obsadila 3. místo v obou kategoriích. Neztratili se ale ani další hráči SVČ. Patrik Krajča v kategorii starších žáků obsadil vynikající 2. místo a Honza Homola v mladších žácích 3. až 4. místo. Svě první čtyři body do žebříčku získal za 7. - 9. místo i Zdenek Štefaníšin.

Sezónu začali v krajském přeboru také dospělí, kteří porazili v prvním zápase na do-

mácí půdě družstvo Šumperka C 12:6.

V sobotu 13. října se v malém sále SVČ uskutečnily další dva zápasy:

- SVČ Rýmařov - Sokol Bludov 11:7
Body: Rektouřík 4; Polák 3,5; Casciani 2,5; Kalaš 1
- SVČ Rýmařov - Sokol Štítý 11:7
Body: Polák a Rektouřík 3,5; Casciani 2,5; Kalaš 1,5

V domácím prostředí malého sálu SVČ muži potvrdili, že z Rýmařova se body nevozí.

Bronislav Rektouřík

Dopravní firma
Stanislav Juřena - STANSPEĐ
 se sídlem v Rýmařově
 přijme

**řidiče pro mezinárodní
 kamionovou dopravu**

Požadujeme:

- praxi v oboru MKD
- řidičský průkaz skupiny C, E
- trestní bezúhonnost
- poctivé jednání
- dobrý zdravotní stav

Nabízíme:

- náborový příspěvek dle délky odpracovaných let u svého předešlého zaměstnavatele
- tahače DAF + plachtové návěsy
- pracovní zařazení na místo
- střídače s perspektivou přidělení vlastního vozidla
- dobré platové podmínky
- vstřícný přístup

Nástup možný po dohodě ihned
 pro bližší informace kontaktujte:
 Stanislav Juřena, tel. 554 703 460
 (v době od 7.00 - 16.00)

Holičství - Kadeřnictví

Dagmar Gajdošíková

Rýmařov, Pivovarská č. 11
 (Dům zdraví), III. patro

Provozní doba:

Po - Pá 8.00 - 12.00

13.00 - 17.00

So: dle objednání

Tel.: 731 934 253

KAMNÁŘSTVÍ

STAVBA - OPRAVA - REKONSTRUKCE
 KACHLOVÝCH KAMEN A SPORÁKŮ

Erik Orság

795 01 Rýmařov, Harrachov 14
 tel.: 554 212 325, 737 521 885

VÝROBA RAZÍTEK

BPdesign
 reklama & propagace

554 212 646, 777 212 696

Firma Kovmar

přijme pracovníky strojních profesí:

- svářeč	- horizontář
- zámečník	- opravář strojů
- soustružník	- brusič nástrojař
- frézař	- vrtař

Možnost ubytování

Plat dle profesí 20 000 až 32 000 Kč

Tel. 724 596 281

So 20.10.07 SVČ Rýmařov
 Malý sál - od 20:00h
Natáčení živého DVD
 Vstup a prvních 100 piv zdarma
www.thepant.cz

S příchodem zimy nastoupí také hokejisté

Opět se nám hlásí zima a Rýmařovská liga ledního hokeje se dává do pohybu. První ročník Rýmařovské ligy hrálo šest družstev: SK Medvědi B, Grizzlies Rýmařov B, Rokeři Rýmařov, Tygři Rýmařov, Horní Město a Slovan Rýmařov, který se stal vítězem prvního ročníku.

Druhý ročník Rýmařovské ligy bude odstartován v polovině měsíce listopadu a kromě uvedených družstev bude rozšířen

o další družstva: Malou Morávku B, Světlou Horu a Kovošrot Rýmařov. Další družstva se mohou přihlásit dodatečně.

Novinkou je skutečnost, že kromě TJ Jiskra Rýmařov vznikl další nový oddíl, a to SK Slovan Rýmařov, který již od září hraje okresní soutěž v Olomouckém kraji na zimním stadionu v Uničově. Oddíl byl založen nedávno zásluhou Miroslava Mervy ml., Miroslava Mervy st. a Martina

Lašáka. SK Slovan má prozatím jedno družstvo dospělých, v budoucnu by chtěli hokejisté rozšířit své řady o družstva mladších a starších žáků a družstvo přípravky. Bruntálského okresního přeboru se zúčastní rovněž naše hokejová družstva TJ Jiskra, SK Medvědi a Grizzlies. Okresní soutěž bude zahájena v první polovině listopadu 2007.

Za oddíl LH Martin Ftáček

Ilustrační foto

JAK VYJDE

19/2007

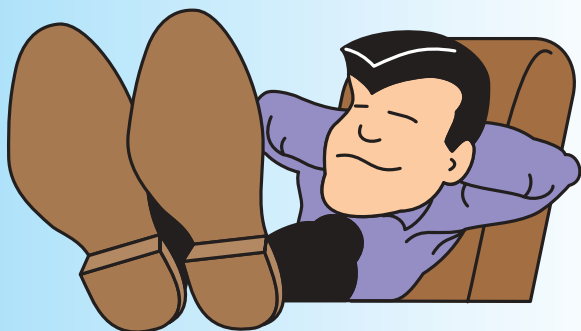
Další číslo
**RÝMAŘOVSKÉHO
HORIZONTU**

bude v prodeji
od **2. 11. 2007**

Uzávěrka pro vydání
je ve čtvrtek 25. 10. 2007 do 12 hodin

Budeme očekávat vaše příspěvky!

REKLAMA V RÝMAŘOVSKÉM HORIZONTU

SKVĚLÁ INVESTICE

POZOR!!! MIMOŘÁDNÁ AKCE v rámci LETNÍHO VÝPRODEJE !

Ke každému kolu
nad 10 tisíc Kč
ZDARMA
POSILOVACÍ STROJ
v hodnotě 3 999 Kč!

A to se vyplatí! Nevěříte?
Přijďte se přesvědčit na Husovu 3
v Rýmařově do **BOB SPORTU!**

Slevy na veškeré letní zboží:

- profi tenisová raketa Head původně 3 999
nyní 2 999 Kč
- kolo Olpran původně 7 999
nyní 6 799 Kč

a další

Totální výprodej použitých kol za poloviční ceny!

Světová novinka

- boty s kolečky už v prodeji
i v Rýmařově!

Zahájen prodej zimního zboží:

- lední brusle
- lyže
- běžky
- snowboardy
(nové i použité)

**Těšíme se na vás, Vánoce jsou za dveřmi,
využijte slevového období!**

Vydavatel: Středisko volného času Rýmařov, Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel./fax: 554 211 410, <http://www.rymarov.cz/mesto>
Neoznačené foto: Redakce. **Uzávěrka dne:** 11. 10. 2007. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení, případně úpravy nevyžádaných příspěvků a nemusí nutně souhlasit se stanovisky uveřejněnými v příspěvcích dopisovatelů. **Odpovědný redaktor:** Mgr. Jiří Konečný. **Adresa redakce:** Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel.: 554 230 459, mobil: 737 802 259, e-mail: rymhor@seznam.cz
Vyšlo dne: 19. 10. 2007. Příspěvky laskavě zasílejte nejpozději do 25. 10. 2007. Další číslo vyjde 2. 11. 2007.

Grafická úprava novin a inzerce: Tiskárna APRO Bruntál, Ruská 10, 792 01 Bruntál, tel./fax: 554 717 196, e-mail: apro@iol.cz
Vydávání povoleno Ministerstvem kultury ČR pod značkou MK ČR E 11017.

Cena 10,- Kč

Nejširší nabídku sportovních přenosů najdete na digitální televizi O₂ TV

S programovou nabídkou digitální televize O₂ TV Sport získáte:

- atraktivní sportovní kanály – například Sport 1, Extreme Sports, Motors TV, NASN, ESPN Classic
- přímé přenosy z vybraných zápasů O₂ extraligy • archiv odehraných zápasů O₂ extraligy

Objednejte si digitální televizi O₂ TV Sport a získáte 50% slevu po dobu 3 měsíců. Nabídka platí do konce roku 2007.

Přijďte si k nám O₂ TV vyzkoušet. Výběr z velké programové nabídky.

O₂ Prodejna

Rýmařov

Náměstí Míru 2 (vedle pošty I. patro)
795 01 Rýmařov
tel.: 554 230 485

Telefónica

O₂

PCservis Rýmařov

náměstí Míru 16
tel.: 554 212 361

COPYCENTRUM

*centrum Rýmařov
I. patro nad pivnicí*

levné, rychlé, barevné a černobílé kopírování na profesionálním kopírovacím stroji, laminování do formátu A3

černobílá kopie - formát A4	1,- Kč
černobílá kopie - formát A3	2,- Kč
barevná kopie - formát A4	20,- Kč
barevná kopie - formát A3	35,- Kč

ceny jsou uvedeny včetně DPH

KLIMA

Škoda Felicia combi 1.6GLX, r. v. 1997, ABS, rádio, posil. říz., zadní stěrač, airbag, děl. zad. sed., centrál, alarm. Cena: 39 900 Kč.

DIESEL

Opel Astra Caravan 1.7D, r. v. 1995, airbag, rádio, centrál, el. okna, posil. říz., tažné, zadní stěrač, dělená zadní sedadla. Cena: 59 900 Kč.

KLIMA 1. MAJITEL

Ford Puma 1.4i, r. v. 1999, rádio, posil. říz., zadní stěrač, el. zrcátka a okna, centrál, CD, ABS, 2x airbag. Cena: 119 900 Kč.

DIESEL 1. MAJITEL

Peugeot 206 1.9D, CZ, servis, r. v. 1999, airbag, rádio, posil. říz., zadní stěrač, senzor světel, imob., el. okna, centrál, děl. zad. sed. Cena: 119 900 Kč.

**1. MAJITEL
DIESEL KLIMA**

Fiat Punto 1.9JTD, r. v. 2004, rádio, imob., el. okna a zrcátka, pos. říz., PC, toplověr, zadní stěrač, centrál, CD, ABS, 2x airbag. Cena: 164 900 Kč.

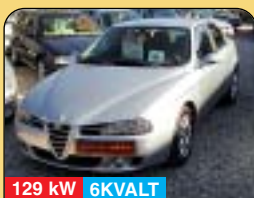
DIESEL DIGI KLIMA 85 kW

Fiat Stilo 1.9 JTD, 1. maj. r. v. 2002, ABS, ASR, rádio, el. výbava, palubní počítač, teploměr, centrál, CD, 6x airbag a další. Cena: 174 900 Kč.

**NAVI
DIGI KLIMA 1. MAJITEL**

Citroen C5, Exclusive, r. v. 2001, ABS, ESP, CD měnič, DVD, rádio, el. výbava, PC, temp., senz. stěračů, centrál, 8x airbag a další. Cena: 239 900 Kč.

**129 kW 6KVALT
DIESEL DIGI KLIMA**

Alfa Romeo 156 2.4 JTD, r. v. 2004, ABS, tažné, teploměr, senzor brzd, ASR, CD, rádio, el. výb., PC, centrál, 12x airbag a další. Cena: 289 900 Kč.

**132 kW
DIESEL DIGI KLIMA 4X4**

Audi A6 Tdi, automat, r. v. 2001, ESP, tažné, temp., senz. brzd, ASR, CD, rádio, el. výb., PC, centrál, alarm, ABS, 4x airbag a další. Cena: 319 900 Kč.

**135 kW
DIESEL DIGI KLIMA**

BMW 330D, 1. maj., r. v. 2000, ABS, ESP, rádio, tepl., temp., senzor brzd, PC, el. výbava, centrál, CD měnič, 4x airbag a další. Cena: 279 900 Kč.

Financování, které se vám přizpůsobí
Navigace ke každému vozu

GE Money Auto

**KLIMA
NAJETO 50 TIS. KM**

Renault Scénic 1.6 16V, 1. maj., r. v. 2002, rádio, zadní stěrač, tepl., imob., el. okna a zrcátka, centrál, CD, ABS, 6x airbag. Cena: 194 900 Kč.

**7 MÍST
DIESEL DIGI KLIMA**

Opel Zafira 2.0Di 16V, r. v. 1999, ESP, rádio, el. výbava, tepl., zadní stěrač, imob., centrál, ABS, 4x airbag a další. Cena: 194 900 Kč.

DIESEL KLIMA 4X4

Hyundai Terracan 2.9CRDi, r. v. 2003, posil. říz., zadní stěrač, uzáv. difer., el. okna a zrcátka, centrál, CD, ABS, 2x airbag. Cena: 389 900 Kč.

DIESEL DIGI KLIMA 4X4

Land Rover Discovery 2.5TD5, automat, r. v. 2004, ABS, ESP, kúže, rádio, el. výbava, indik. park., centrál, CD, 2x airbag a další. Cena: 489 900 Kč.

**130 kW XENON
DIESEL DIGI KLIMA NAVI**

BMW 525d, 130kW, automat, r. v. 2004, ABS, ESP, ASR, DVD, CD, PC, plná el. výbava, temp., senz. stěr. a brzd, rádio, centrál, 8x airbag. Cena: 649 900 Kč.

**CZ
1. MAJITEL ODPOČET DPH**

Skoda Felicia Pick-Up 1.3 LXi, servis, r. v. 2001, rádio, tónov. skla, příprava pro telefon, manuální převodovka, mlhovky. Cena: 69 900 Kč bez DPH.

5 MÍST

Citroen Berlingo 1.4i, r. v. 1997, centrál, zadní stěrač, posil. říz., imob., el. okna. Cena: 89 900 Kč.

5 MÍST TAŽNÉ

Ford Transit 2.0, CZ, SERVIS, r. v. 2001, airbag, rádio, posil. říz., tažné, dělená zadní sedadla. Cena: 259 900 Kč bez DPH.

CHLAĐÁK

Citroen Jumper 1.9TD, 1. maj., r. v. 2001, rádio, imob., posil. řízení, el. vyhř. zrcátka. Cena: 139 900 Kč bez DPH.

9 MÍST

Renault Master 1.9 dTi, r. v. 2000, rádio, posilovač řízení, tažné. Cena: 219 900 Kč.

Slevy
5 000 - 30 000 Kč

K vozům na splátky bonus:
satelitní navigace
Akontace od 0%
4x letní pneu
zámek zpátečky
slevová karta na PHM
CCS karta 5 000 Kč

Otevírací doba: Po - Pá 8.00 - 17.00, So 8.00 - 12.00

- Výkup za hotové - peníze ihned - „na ruku“
- Nejvýhodnější splátkový prodej - od 0% akontace, stačí OP + ŘP, bez ručitele a na počkání
- Zpětný leasing - dáme vám peníze a vaše auto vám zůstane
- Specializace na splátkový prodej

- Šetříme vaše peníze
- neplatíte poplatek za smlouvu
 - lustrace vozidel ZDARMA
 - neměnná výše splátek

NÁKLADNÍ VOZIDLA A STROJNÍ ZAŘÍZENÍ NA SPLÁTKY

